

Undersøg USA's udenrigsministeriums rolle i udarbejdelsen af ukrainsk hitliste

Den 29. juli 2022 (EIRNS) – Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD) offentliggjorde den 14. juli en ny rapport, der udpeger 78 internationale “ fortalere ” som leverandører af påstået “ russisk propaganda ”. De første 30 navne på listen, herunder Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, havde alle én ting til fælles: De havde alle talt ved mindst én international konference i Schiller Instituttet i år.

(<https://cpd.gov.ua/reports/%d1%81%d0%bf%d1%96%d0%ba%d0%b5%d1%80%d0%b8-%d1%8f%d0%ba%d1%96-%d0%bf%d1%80%d0%be%d1%81%d1%83%d0%b2%d0%b0%d1%8e%d1%82%d1%8c-%d1%81%d0%bf%d1%96%d0%b2%d0%b7%d0%b2%d1%83%d1%87%d0%bd%d1%96-%d1%80%d0%be/>)

En række af de 78 personer, som CCD, der opererer under det ukrainske præsidentskabs Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd, har efter at have fået kendskab til listens eksistens advaret om, at der var tale om en hitliste og en trussel mod deres personlige sikkerhed.

Andriy Shapovalov, fungerende leder af CCD, har gjort denne trussel åbenlys. I en tale til et internationalt rundbordsmøde om bekæmpelse af desinformation den 14. juli, samme dag som CCD-listen blev offentliggjort, anklagede Shapovalov folk, der bevidst spreder desinformation, for at være “ informationsterrorister ”, der kan stilles for retten som “ krigsforbrydere ”.

Som rapporteret på CCD's “ Events ”-side: Shapovalov

understregede over for de (unavngivne) deltagende "repræsentanter for statslige myndigheder, offentlige organisationer, massemedier og internationale eksperter", at "folk, der bevidst spreder misinformation, er informationsterrorister". Han bemærkede, at for at beskytte informationsrummet er det nødvendigt at foretage ændringer i lovgivningen. "Informationsterrorister skal vide, at de vil skulle stå til ansvar for loven som krigsforbrydere", understregede han.

Det amerikanske udenrigsministerium spillede en central rolle i organiseringen og finansieringen af det rundbordsmøde, hvor Shapovalov fremsatte denne skræmmende trussel, på selve dagen hvor hans center offentliggjorde dets hitliste. Som følgende indledende undersøgelse viser, burde udenrigsministeriet have kendt eller burde have kendt til de fremsatte trusler. Spørgsmålet opstår: Var embedsmænd i udenrigsministeriet involveret i udarbejdelsen af hitlisten og i at tilskynde til dens offentliggørelse?

Ifølge CCD blev konferencen "støttet" – dvs. finansieret – af USA's udenrigsministerium, og den amerikanske Civilian Research and Development Foundation (CRDF Global Ukraine) var ansvarlig for at organisere arrangementet sammen med flere ukrainske organisationer (<https://cpd.gov.ua/events/3898/#>).

Bidragydere til CRDF Global Ukraine, en offentlig-privat organisation, der blev "grundlagt i 1995 som reaktion på Sovjetunionens sammenbrud", omfatter udenrigsministeriet, State's Bureau of Educational and Cultural Affairs, forsvarsministeriet og DOD's Defense Threat Reduction Agency (DTRA), den "britiske regering" og den britiske regerings Counter Proliferation & Arms Control Centre. Ledet og bemanded primært af personer med lange karrierer inden for det amerikanske "MICIMATT"-kompleks (Military-Industrial-Congressional-Intelligence-Media-Academia-Think-Tank) er "Countering Disinformation and Cyber Security" et af CRDF's "strategiske områder" sammen med laboratorieoperationer

vedrørende nuklear spredning og biovåben og nogle få andre områder. CRDF's centrale knudepunkt i Østeuropa og Eurasien har været placeret i Kiev siden 1997.

I april 2022 spillede David Shlæfer, der er overordnet bistandskoordinator for ukrainske anliggender i det amerikanske udenrigsministerium, en ledende rolle i en "national cybersikkerhedsklynge", som blev afholdt af det Nationale center for koordinering af Cybersikkerhed under Ukraines nationale sikkerheds- og forsvarsråd, med støtte fra CRDF Global og kontoret for koordinering af bistand til Europa og Eurasien i det amerikanske Udenrigsministerium, ifølge CRDF.

(<https://www.crdfglobal.org/news/ukraine-national-cybersecurity-cluster-reconvenes-crdf-global-hosts-first-meeting-post-invasion/>)

Det er indlysende, at hvis der skulle ske noget med nogen af de 78 personer, der er opført på den ukrainske hitliste, kan USA's udenrigsministerium gøres medansvarligt for denne skade.

Udvalgt billede: Pexels CC0

Xi Jinping: "De, der leger med ilden, vil fortæres af den"

Den 28. juli 2022 (EIRNS) – I dag talte præsident Joe Biden og præsident Xi Jinping sammen i over to timer, efter anmodning fra Biden, hvilket er en god ting i betragtning af verdens faretruende tilstand. I tilknytning til deres drøftelse af Taiwan og vestlig ageren, advarede præsident Xi, som det blev

oversat i det kinesiske officielle referat: "De, der leger med ilden, vil fortæres af den." Dette blev ikke nævnt i USA's referat af samtalen, hvor det bevidst tvetydigt fremgik: "Med hensyn til Taiwan understregede præsident Biden, at USA's politik ikke har ændret sig, og at USA er stærkt imod unilaterale bestræbelser på at ændre status quo eller underminere fred og stabilitet på tværs af Taiwan-strædet."

De geopolitiske brandstiftere leger faktisk med ilden. Der er endnu ikke fastsat nogen dato for et besøg i Taiwan af formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, fra Bidens parti, hvilket ville være det første besøg siden 1997 af en formand for Repræsentanternes Hus, og under konfliktfyldte omstændigheder. De mest ekstreme anti-Kina-krigshøge, som f.eks. senator Tom Cotton (R-AK), slår på tromme for, at Pelosi skal tage af sted. Formanden for USA's stabschefer, general Mark Milley, lovede i Sydney Australien, beskyttelse, hvis en Pelosi-delegation tager til Taiwan. "Vi vil gøre, hvad der er nødvendigt for at garantere en sikker og forsvarlig afvikling af deres besøg." Den amerikanske flådesekretær Carlos del Toro, der i øjeblikket er i Filippinerne, tilføjede lignende trusler.

Fra Storbritannien fremkom rådet om ikke at vige tilbage for den nukleare mulighed. Den britiske nationale sikkerhedsrådgiver, Sir Stephen Lovegrove, anførte i denne uge på et forum i Center for Strategic and International Studies (CSIS), at Beijing opbygger sin kernevåbenkapacitet, og at der er fare for "fejl kalkulation" mellem Vesten og Kina, men at man må se dette i øjnene.

I modsætning hertil er der to modsatrettede elementer af historisk betydning, i skiftet væk fra dette vanvid og hen imod en ny økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur for verden. For det første er det internationale diplomati for et nyt paradigme ved at blive stærkere og stærkere for hver dag, som det er set i Asien og Afrika i denne uge. I Tasjkent i dag mødes udenrigsministrene fra de otte nationer, der er

medlemmer af Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) – Kina, Rusland, Indien, Pakistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Kasakhstan, Tadsjikistan – om en række anliggender, bl.a. som forberedelse til deres topmøde for statsoverhoveder den 15.-16. september. Drøftelserne omfatter opgørelser over snesevis af konkrete infrastrukturprojekter, som blev gransket på SCO-finansministrenes møde forud for topmødet i sidste uge. Der er også en række nye medlemslande, som befinder sig i forskellige faser af de forberedende procedurer for medlemskab. De med "observatørstatus": Hviderusland, Afghanistan, Iran og Mongoliet. Yderligere seks er i "dialog"-status.

Udenrigsministrene Wang Yi (Kina), Dr. S. Jaishankar (Indien) og Sergej Lavrov (Rusland) mødes bilateralt og med deres øvrige udenrigspolitiske partnere.

I Afrika har Lavrov netop afsluttet en rundrejse til fire lande (Egypten, Etiopien, Uganda og Republikken Congo) den 24.-27. juli, som sluttede i går med tilbundsgående briefinger til repræsentanter for de 55 lande, der er medlemmer af Den Afrikanske Union, og det akkrediterede diplomatiske korps i Addis Abeba. Rejsen indledtes den 24. juli med en briefing til repræsentanterne for Den Arabiske Liga, der består af 22 lande, hvoraf 10 befinder sig i Afrika. På disse møder på højt niveau, har Lavrov redegjort detaljeret for, hvad der førte til den særlige operation i Ukraine, og fremlagt en strategisk rapport om verdenssituationen.

Dernæst er der en omfattende, kraftfuld reaktion på muligheden for at afsløre og tilintetgøre hele den vestlige geopolitiske fortælling om, at Ukraine er et uskyldigt, demokratisk rent offer for Ruslands "uprovokerede aggression". Offentliggørelsen den 14. juli fra "Det ukrainske center for bekæmpelse af desinformation", der officielt er en del af Ukraines nationale sikkerheds- og forsvarsråd i Kiev, af en fjendeliste med 78 personer, udpeget til at blive udstødt som leverandører af russisk propaganda, er nu et springbræt til at

afsløre sandheden om omfanget af hele den globale NATO-operation, der går tilbage til Maidan-kuppet i 2014 og endnu længere tilbage, som disse netværk har begået.

Personer på den ukrainske sortliste har allerede udsendt erklæringer, som afdækker dette, herunder Jan Øberg (Danmark) og Alessia Ruggeri (Italien). Øbergs erklæring, der blev udsendt i dag, har titlen: "Ukraine bagvasker folk rundt om i verden som en del af desinformationskrigen".

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, udsendte en respons den 27. juli, hvori hun fordømte hele operationen med "Ukraines fjendeliste".

Hun påpegede: "De første 30 [af de 78] var alle talere på konferencer i Schiller Instituttet – som det [ukrainske center] beskylder for 'russisk propaganda'." Efter at have forklaret mere om centerets herkomst og den historiske sammenhæng, konkluderede Zepp-LaRouche: "At antage at en så bred vifte af talere alle er "Putin-agenter" og ikke kan tænke selv, kan kun forklares med en tro på konspirationsteorier eller som simpel vulgær propaganda, eller begge dele. Det centrale spørgsmål er, om de anførte talere fremfører synspunkter i overensstemmelse med sandheden."

Dette er det perfekte tidspunkt til at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets "Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system".

Udvalgt billede: Moein Moradi, Pexels

Gammel vin på gamle flasker

Den 27. juli (EIRNS) – Den igangværende alvorlige krise omkring forsyningen af russisk naturgas til Europa understreger selv for de mest tungnemme, at de gamle metoder simpelthen ikke længere fungerer. Mange i Europa anstrenger sig for at imødegå krisen; nogle forsøger endog at finde en ny måde at gøre tingene på, men i det store og hele gør de det, mens de afviser at opgive de gamle aksiomer, der fik os ind i dette rod i første omgang – det hedengangne britiske system af frihandel og globalisering, som nu er i en decideret systemisk sammenbrudskrise.

Især i USA og Storbritannien er der dem, som insisterer på at hælde den gamle vin på de samme gamle flasker. Det russiske udenrigsministeriums talskvinde, Maria Zakharova, fangede situationens ironi i en kommentar i dag til radiostationen Sputnik: “Den isolation af Rusland, som Vesten har bekendtgjort, er blevet til Vestens selvisolering fra resten af verden... De sætter sig selv i en stadig mere tåbelig position og skubber sig selv dybere ind i en blindgyde”, understregede den russiske diplomat. “Og nu er de ikke i stand til at opfatte, at deres satsning begynder at gå mere og mere imod dem, for hver dag der går, hvilket påvirker den økonomiske og politiske situation, får regeringer til at falde, forårsager en dyb politisk krise og en brutal intern politisk splittelse i USA”, tilføjede hun.

Heri ligger også betydningen af den målliste, som den ukrainske regerings “Center for Countering Disinformation” har offentliggjort, en liste over 78 personer – hvoraf de første 30 alle var talere på konferencer i Schiller Institutet – som de beskylder for at fremme “russisk propaganda” fordi de opponerer mod NATO’s krigsaggression mod Rusland. Schiller Institutets stifter, Helga Zepp-LaRouche, har påpeget, at bag denne hitliste ligger briternes og deres amerikanske allieredes frygt for, at hele deres Ukraine-“fortælling” kan

blive brudt, og dermed også deres stræben efter krig mod Rusland og Kina.

Som læsere af LaRouche-publikationerne er klar over, ligger løsningen skjult, til frit skue for alle. Sæt det gamle, fejlslagne system under konkursbehandling; afskriv tæt på 2 billioner dollars i spekulative finansielle væddemål; og organiser et nyt Bretton Woods-system til at yde rigelig, lavt forrentet kredit til højteknologisk international infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som vil danne grundlag for et ægte win-win-samarbejde mellem forskellige kulturer og civilisationer. Som Lyndon LaRouche forklarede i en tale den 25. februar 2000 til peruvianske revisorer:

“Det, vi bliver nødt til at gøre, er i det væsentlige at genoplive Bretton Woods-systemet fra før 1971 eller 1966 på globalt plan. Og jeg vil foreslå, at der er en række ændringer, der skal indarbejdes i det. For det første skal vi genoptage de vellykkede erfaringer fra efterkrigstiden frem til 1971, fordi det udgør en dokumenteret præcedens for et anvendeligt system. At udvide systemet til at omfatte udviklingslandene på den måde, som vi undlod i efterkrigstiden, er en af de grundlæggende tilpasninger, der må foretages.

“Jeg har f.eks. insisteret på, at man ikke kan opbygge et funktionsdygtigt system, uden at inddrage stormagter såsom Kina og Indien som partnere i forvaltningen af det nye monetære system.”

Ligesom Kina og Indien, er Rusland også velvilligt indstillet over for den slags politik, som LaRouche udarbejdede, [især udvikling af deres videnskab, teknologi og forskning].

Reducerede gasleverancer fra Rusland

Den 26. juli, 2022 (EIRNS) –

Betydelig nedgang i den tyske industriproduktion.

EU-Kommissionen har opfordret til at skære ned på gasforbruget med 15 procent i den kommende vinter. Men Tyskland sparer allerede næsten tilsvarende. Der blev brugt 14,3 procent mindre gas mellem januar og maj i forhold til året før, ifølge den tyske Sammenslutning af Energi- og Vand-Industrier (BDEW). Dette skyldes på den ene side det forholdsvis milde vejr. En analyse dokumenterer imidlertid også, at især industrien har udnyttet besparelspotentialt.

Ifølge BDEW var faldet i gasforbruget særlig markant i maj måned. Her var det med 44,5 milliarder kilowatttimer "mere end en tredjedel lavere end i maj 2021". Hvis man medregner de høje temperaturer i år, ligger forbruget stadig en tiendedel lavere end i samme måned sidste år.

Virkeligheden bag disse besparelser er en reduktion af produktionen: Ifølge tal fra en rundspørge foretaget af DIHK (den nationale paraplyorganisation for industrien) blandt 3.500 virksomheder er produktionen (og den tilhørende beskæftigelse) allerede blevet reduceret hos 16 procent af virksomhederne, i de energiintensive brancher til og med i 32 procent af disse.

"Ifølge undersøgelsen mener i alt 16 procent af industrivirksomhederne, at de er nødsaget til at reagere på den nuværende energisituation ved at reducere produktionen eller i det mindste, delvist indstille driften. Ifølge deres egne oplysninger har lidt under en fjerdedel af disse virksomheder allerede gjort det, og en anden fjerdedel er i færd med at gøre det. Omkring halvdelen af disse virksomheder

beretter, at de stadig planlægger at træffe de fornødne foranstaltninger”, hedder det i DIHK-rapporten.

Hvad angår de energiintensive industrier, “har lidt under en fjerdedel af dem, dvs. i alt 8 procent af alle energiintensive virksomheder, allerede gennemført tilsvarende foranstaltninger. Yderligere 10 procent af de energiintensive virksomheder er ifølge egne udsagn i færd med at reducere deres arbejdsstyrke, og yderligere 14 procent planlægger sådanne foranstaltninger”.

“Det er alarmerende tal”, siger DIHK’s formand, Peter Adrian. “De indikerer, hvor stærkt de permanent høje energipriser belaster vores geografiske placering. Mange virksomheder har intet andet valg end at lukke eller flytte produktionen til andre lokaliteter.”

<https://www.dihk.de/de/themen-und-positionen/wirtschaftspolitik/energie/erdgas-als-druckmittel-wege-aus-der-krise/stark-gestiegene-energiepreise-gefaehrden-produktion-in-deutschland-76516>

Mens Socialdemokraterne og De Grønne bifalder de angiveligt “uundgåelige” nedskæringer, foreslår deres koalitionspartner i regeringen, De Frie Demokrater, at man forlænger anvendelsen af atomkraft ud over den planlagte endelige udfasning ved udgangen af 2022, nemlig til foråret 2024.

Ballade som følge af reducerede gasleverancer fra Rusland

Fra og med denne onsdag vil 33 millioner kubikmeter gas om dagen – 20 procent – stadig strømme gennem den vigtigste forsyningsrørledning Nord Stream 1 til Tyskland, meddelte Gazprom mandag. Det er omkring halvdelen af den gasmængde, som Gazprom allerede tidligere har reduceret til 40 procent (ca. 67 mio. kubikmeter pr. dag). Årsagen var reparationen af en anden turbine, ud over den turbine der for nylig blev repareret i Canada.

Tidligere mandag havde Gazprom klaget over, at der var uløste

problemer med Siemens-turbinen til rørledningen, som blev repareret i Canada: dokumenter, som Siemens Energy, der leverer denne turbine, havde udleveret, havde ikke på tilfredsstillende vis angivet, at alle risici og problemer var blevet afklaret. Det drejede sig også om de sanktioner, som EU og Storbritannien havde indført. Det er uvist, om den pågældende turbine allerede er tilbage i Rusland, eller om den stadig befinder sig undervejs.

Desuden har Gazprom også spørgsmål vedrørende vedligeholdelsen af andre turbiner til Nord Stream 1-kompressorstationen. Dette, sagde en repræsentant, var også årsagen til den kommende reduktion, der indledes den 27. juli.

For den tyske økonomiminister Robert Habeck (De Grønne) er det klart, hvem der har skylden: Putin fører en "økonomisk krig" mod Tyskland, siger han.

EU's 15 %-gasplan vil kollapse de nationale økonomier

EU's medlemslande har indgået et kompromis om Kommissionens forslag om at reducere gasforbruget med 15 % frem til foråret 2023. Målet ændres ikke, men flere undtagelser er blevet indført. F.eks. kan lande, der er foran med at fylde gaslagertanke, spare mindre (Italien vil f.eks. "kun" spare 8 %). Kommissionen vil heller ikke have beføjelse til at erklære en nødsituation og indføre obligatoriske nedskæringer; denne beføjelse overgår til Det Europæiske Råd, hvor der kræves et kvalificeret flertal. Et kvalificeret flertal godkendte også kompromiset, som Ungarn stemte imod.

Selv lavere målsætninger vil dog ikke blive nået, hvis Rusland fortsætter med at skære ned på gasstrømmene til Europa. Et forskerhold under økonom Michele Geraci har beregnet, at for Italiens vedkommende vil den nedskæring, som EU har anmodet om, alene for denne medlemsstat medføre et fald i BNP på mellem 4 og 10 %, alt efter hvor hurtigt udbuddet (gas) og efterspørgslen (opvarmning, madlavning osv.) erstattes/ændres.

EU's energipolitik ville i visse henseender være vanvittig morsom, hvis det ikke var en meget alvorlig sag. På et regionalt topmøde (Landesweit) mellem administratorer, industrien og andre grupper i Stuttgart den 25. juli, blev der fremlagt planer om at reducere gasforbruget med en femtedel (!) for at komme sikkert gennem den næste vinter. Planen, der allerede er utopisk, var baseret på den antagelse, at Gazprom fortsat ville levere 40 % gennem Nord Stream 1. Mandag aften var planen allerede skrottet, da Gazprom bekendtgjorde en yderligere nedskæring til 20 %.

Det gav FDP's gruppeformand, Hans-Ulrich Rülke, lejlighed til at fastslå, at det med den nye reduktion fra Gazprom "nu står klart, at man ikke kan forhindre en situation med gasmangel med homøopatiske besparelser", og han opfordrede, i udtalelser til DPA, til at erstatte gas med atomkraft gennem en forlængelse af de tre fungerende atomkraftværkers tilladelser. AFD's gruppeformand, Bernd Gögel, støttede også ideen.

Udvalgt billede: Pixabay, CC0

**Personer med relation til
LaRouche-bevægelsen "hædret"
på Ukraines sorte liste over
" fortalere,
der fremmer fortællinger, som**

er i overensstemmelse med russisk propaganda

Den 26. juli 2022 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsens organisatorer og Schiller Instituttets konferencetalere udgør de første 30 medlemmer på listen over 78 “ fortalere, der fremmer fortællinger, som er i overensstemmelse med russisk propaganda”, der er offentliggjort af Ukraines Center for Countering Disinformation, som en moderne McCarthyistisk sortliste.

Listen er blevet omfattende kommenteret på de sociale medier, i tv og i medier som UnHerd og Newsweek, selv om de fleste beretninger gør sig umage for at udelade at nævne Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den anden person på listen!

“Center for Countering Disinformation” (navnet kræver anførelstegn), som blev dannet i marts 2021, offentliggjorde listen den 14. juli. Det er det første indlæg, der er blevet offentliggjort under hjemmesidens “rapport”-sektion, siden Ruslands iværksættelse af militær aktivitet i Ukraine den 24. februar.

Det lader til, at hele første del af listen er blevet udarbejdet ved at scanne listen over talere på Schiller Instituttets konferencer. Listen indledes med Graham Fuller, Helga Zepp-LaRouche, Jens Jørgen Nielsen, oberst. Richard Black, Ray McGovern, Jim Jatras, Harley Schlanger, Alain Corvez, Shakeel Ahmad Ramay, Wang Wen, Tony Magliano, Jay Naidoo, Chen Xiaohan, Alessia Ruggeri, ambassadør Raghavan (der var opført som taler til konferencen den 9. april, selv om han faktisk ikke deltog), Saeed Naqvi, George Koo, Jacques Cheminade, Caleb Maupin, Jan Øberg, Li Xing, Ulf Sandmark, Gen. Leonardo Tricarico, Eric Denécé, Wolfgang Bittner, Sam Pitroda, Clifford Kiracofe, Diane Sare, Geoff Young, Mike

Callicrate og Jason Ross – som alle enten er medlemmer af Schiller Instituttet eller har talt på de seneste af Schiller Instituttets konferencer, herunder fire talere fra den dansk-svenske videokonference den 25. maj 2022.

Andre prominente navne omfatter Clare Daly, Scott Ritter, Tulsi Gabbard, Jacques Baud, Jeffrey Sachs, Rand Paul, Douglas Macgregor, Lula da Silva, Eric Zemmour, Marine Le Pen, Glenn Greenwald, John Mearsheimer og Kim Dotcom.

Den fulde liste findes på dette link:

<https://cpd.gov.ua/reports/спікери-які-просують-співзвучні-ро/>

Omtale af Unherd:

<https://unherd.com/thepost/ukraine-government-issues-blacklist-of-russian-propagandists/>

Omtale af Newsweek:

<https://www.newsweek.com/tulsi-gabbard-rand-paul-placed-list-russian-propagandists-ukraine-1727831>

**Helga Zepp-LaRouche i
interview om aftalen mellem
Ukraine og Rusland**

om korntransporter i China

Radio International

Den 25. juli 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche blev i morges interviewet af China Radio Internationals World Today-program med værtinde Ge Anna om aftalen mellem Rusland og Ukraine om korntransporter i Sortehavet mellem Rusland, Tyrkiet, FN og Ukraine. (15:12 minutter her: <http://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>)

... Radiovært GE ANNA: Med os på nettet er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Institutet, en tysk baseret politisk og økonomisk tænketank.

Fru Zepp-LaRouche, det fascinerende ved aftalen er, at aftalen ikke blev underskrevet direkte af de vigtigste relevante parter – Rusland og Ukraine – men at de underskrev særskilte parallelaftaler med Tyrkiet og De Forenede Nationer. Hvad mener du om årsagen til denne ordning?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at vi på hele kloden står over for en hidtil uset fare for hungersnød i verden. FN talte om 1,7 milliarder mennesker, der er i fare for at dø af sult, så presset var enormt. Jeg mener, at FN og Tyrkiet spillede en meget vigtig rolle i baggrunden, ved at forhandle om denne sag i to måneder. Opråbet fra alle udviklingslandene, de fattigste af landene, støttede dette pres for at få denne aftale i stand.

GE: Generalsekretær Antonio Guterres roste kornaftalen som et "fyrtårn ved Sortehavet" ved underskrivelsesceremonien. Hvordan vil du vurdere betydningen af aftalen? Kan den betragtes som et skridt fremad mod en fredelig løsning på krisen i Ukraine?

ZEPP-LAROUCHE: Det er naturligvis ekstremt vigtigt, fordi det også bekræfter, at man kan opnå diplomatiske løsninger med

Rusland. Fordi samtlige høge i Vesten påstår, at man ikke kan forhandle med Rusland, at diplomati er udelukket. Så dette er et vidnesbyrd om, at det ikke er korrekt. Vi skal dog være yderst opmærksomme på, at høge i Vesten til stadighed vil benægte denne mulighed. Men heldigvis er stemningen i verden ved at ændre sig, for som man kunne se med afvisningen fra mange lande, som tilhører det der tidligere var Den alliancefri Bevægelse (NAM), nægtede de at tilslutte sig sanktionerne mod Rusland. Så vi oplever faktisk en helt anden dynamik i verden for tiden.

GE: Vi har set stigende bekymring over fødevarekrisen på verdensplan. I hvilket omfang ville den globale fødevarekrise kunne afværges, hvis denne aftale kunne gennemføres effektivt?

ZEPP-LAROUICHE: Det er et vigtigt skridt, men ikke mere end det, for der er behov for en meget større indsats. Vi skal opnå en reel fordobling af fødevareproduktionen på verdensplan for at løse problemet med sult i verden. EU og fødevarekartellerne forsøgte f.eks. stadig at få en enorm fortjeneste ud af denne krise. De burde ophæve de tåbelige restriktioner, f.eks. braklægning af landbrugsjord, 30 x 30-begrænsningen, hvor 20-30 % af landbrugsjorden skal være braklagt. Alle disse foranstaltninger bør ophæves, og samtlige landmænd skal have kredit, så de kan købe al den nødvendige gødning, alle de nødvendige pesticider og alle de fornødne maskiner. Det er tydeligt, at der lige nu foregår en eksistentiel kamp blandt landmændene, som frygter, at denne politik er i færd med at sætte dem ud af markedet for bestandigt. Det er derfor, at de hollandske landmænd demonstrerer, og det er derfor, at de hollandske landmænd får støtte fra de tyske landmænd og fra de italienske landmænd. Vi har altså en enorm krise i landbrugssektoren. Denne aftale er et vigtigt skridt, men der er behov for noget meget, meget mere dramatisk i form af en holdningsændring – nemlig at skaffe fødevarer til alle mennesker på denne planet...

GE: Med en sådan udvikling er det ikke svært at bemærke, at

der stadig er nogle vanskeligheder med at gennemføre denne aftale i praksis. Hvad mener du, at de aktive påvirkninger af disse bevægelser er, ikke kun fra russisk side, men også som du nævnte fra amerikansk side? Kan du venligst fortælle os mere om de største vanskeligheder, som aftalen udgør?

ZEPP-LAROCHE: Jeg mener, at aftalen er én ting, som er udmærket, og den bør understøttes og udvides. Men det større perspektiv er, at den geopolitiske konfrontation, hvor Vesten forsøger at svække Rusland, som Baerbock, den tyske udenrigsminister, udtrykte det, de ønsker at "ruinere Rusland"; og USA's forsvarsminister Austin sagde, at de ønsker at "svække" Rusland, dybest set at tilintetgøre landet. Så længe denne politik eksisterer, vil man støde på flere vanskeligheder.

Det er derfor, jeg har opfordret til at ophæve samtlige sanktioner, ikke kun mod Rusland, men også mod Iran, Cuba, Venezuela, Syrien og Yemen. Fordi sanktioner, under forhold med global sult, en global pandemi og den nuværende tilstand, dræber civile mennesker. Det rammer altid de almindelige mennesker, fordi formålet med sanktioner er at få folk til at blive så oprørte over deres regeringer, at de foranlediger et regimeskifte. Sanktioner er umoralske, og kun de sanktioner, der er godkendt af FN's Sikkerhedsråd, er legitime, og alle andre sanktioner bør forkastes.

Mere grundlæggende mener jeg, at vi har brug for et nyt paradigme, præcis det, som præsident Xi Jinping har opfordret til med det Globale Udviklingsinitiativ, kombineret med et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle de enkelte landes interesser på planeten. Indtil vi opnår en sådan grundlæggende ændring, vil det blive meget vanskeligt for os. Så alle mennesker af god vilje bør arbejde sammen for at nå frem til dette nye paradigme.

GE: Et andet perspektiv, der er værd at nævne, er, at vi har

set, at Tyrkiet har været en vigtig del af denne aftale under forhandlingerne mellem Rusland og Ukraine. Ifølge aftalen vil der også straks blive oprettet et fælles koordinationscenter i Istanbul, den største by i landet, og det vil omfatte repræsentanter fra de tre hovedparter. Så hvad er din vurdering af Tyrkiets rolle i denne aftale og af krisen?

ZEPP-LAROUICHE: Det er yderst interessant, for Tyrkiet er trods alt medlem af NATO, men de indgår også disse aftaler med Iran og Rusland, og derfor kan Tyrkiets mæglingsrolle blive en rollemodel for løsning af alle slags problemer. Jeg mener, at det ville være meget gavnligt, hvis flere NATO-lande fulgte Tyrkiets eksempel. Som bekendt er der slet ikke enighed i NATO, og der er heller ikke enighed i EU, fordi ikke alle er enige i sanktionspolitikken over for Rusland. Størstedelen af verden tilslutter sig den ikke. Indonesien, Indien, Nigeria, Argentina, Brasilien – alle disse lande er ikke enige, og det har en meget god grund, for mange af disse lande har indset, at hovedårsagen for krisen i Ukraine ikke er Rusland, men at det skyldes NATO's fortsatte politik for udvidelse mod øst. Det skal erkendes og indrømmes, og så kan man få en løsning.

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene “begynder at falde fra hinanden”, som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. “Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden”,

sagde Macgregor på Fox News. "Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt."

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte "frie verden" nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske "endeløse krige" mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11. september og i stigende grad i dag under dække af "national sikkerhed", og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden
2001.
<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført

i LaRouches levetid, ville have forhindret den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i stedet for at trykke billioner af dollars for at holde det flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten

velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt! og Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.

Sikring af retten til mad, brændstof, medicin – og udvikling

Den 21. juli (EIRNS) – Det er i tider som disse, hvor et imperialt system, som har hersket endog i århundreder, har drevet sig selv til dets uundgåelige opløsning, at menneskeheden ofte har fundet styrken til at hævde sig og skabe et nyt system, under hvilket befolkningerne og deres nationer kan blomstre. Alligevel nærer de fleste borgere i den vestlige verden i dag stadig alt for stor ærefrygt for den tilsyneladende “styrke” hos de magter, der er – eller var. Betragt nogle af dagens “nyheder”:

I dag måtte den italienske præsident Sergio Mattarella udskrive et valg i hast, da de globale finans kredse mislykkedes i deres sidste forsøg på at genindsætte deres handlinger, Mario Draghi, som premierminister.

Samme dag bekendtgjorde Den Europæiske Centralbank en halv procent renteforhøjelse – og afsluttede otte års negative renter! Men af frygt for at denne beskedne åbning for "penge vandhanen", der har holdt euroen og de europæiske banker flydende, kunne medføre, at f.eks. Italiens gæld sprænges, meddelte ECB også et nyt program, der pompøst benævnes "instrumentet til beskyttelse af overførelser", hvor ECB vil gå ind og købe statsobligationer, der kan være ved at krakke. Et problem (blandt mange): de lande, der skal "hjælpes" under dette såkaldte instrument, skal opfylde ECB's knusende sparevilkår – de samme stramninger, som var en vigtig faktor i udløsningen af de sociale omvæltninger, der førte til Draghis fald i første omgang.

Ingen tror på, at dette kan bestå. De "magthavere, der var", har ikke kontrol, og derfor er betingelserne for en eurokrise til stede.

På samme måde breder den manglende regeringsførelse sig fra land til land, som stadig er fastlåst i Vestens monetaristiske system – det system, som Vladimir Putin kalder "Den Gyldne Milliard".

Tag tilfældet Panama. Dette lille land med 4,5 millioner indbyggere i Mellemamerika har været lukket ned i de sidste tre uger på grund af en national strejke blandt lærere, bygningsarbejdere, indfødte folk... alle. De strejkende kræver, at regeringen sænker priserne på tre ting – fødevarer, brændstof og medicin – og hæver lønningerne.

Lignende strejker blandt lastbilchauffører og landarbejdere er påbegyndt i Peru. Landbrugsoprøret i Europa, med de hollandske landmænd i spidsen, bliver ikke mindre.

Folk kan ikke leve under de betingelser, som finansmændene i London, Wall Street m.fl. har skabt, under den globale hyperinflation. De kræver deres ret til at leve – til mad, brændstof og medicin. Men regeringerne vil ikke være i stand til at sikre dem denne ret, medmindre de går sammen med andre nationer om at etablere et nyt internationalt system, hvor der udstedes kredit til udvikling af den fysiske økonomi og ikke til spekulanter: det nye Bretton Woods-system, som Schiller Instituttet nu mobiliserer for.

Regeringer, der nægter at gøre dette, kan ligesom Mario “uanset-hvad-der-skal-til” Draghi, falde på halen. “Fødevarer, brændstof og medicin!” er ved at blive et samlet opråb overalt.

Et højlydt råb, der kræver en tilbagevenden til fremskridt og udvikling, vil hurtigt slutte sig til kravet om “mad, brændstof og medicin”, efterhånden som folk i Vesten ser ud over deres relativt lille andel af planeten og opdager, at gigantiske nationer som Kina og Rusland har nægtet at lade sig knuse af “de magter, der var”. Kina og Rusland overlever ikke blot, men mobiliserer deres befolkninger til at deltage i den slags store projekter, som USA engang var det fremragende forbillede for: udvikling af banebrydende teknologier, opførelse af store vandprojekter i tilfælde af tørke, rumfart, udnyttelse af atomet til fusionsenergi. De hjælper ikke blot deres befolkninger til at leve bedre i denne proces, men hjælper også fattigere lande i Afrika, Asien og Sydamerika med at deltage i denne udvikling...

Udvalgt billede: Masood Aslami, Pexels

Hug den gordiske knude over: Ophæv straks sanktioneerne mod Rusland!

Den 20. juli (EIRNS) – Europas nationer kastes hurtigt ud i økonomisk sammenbrud og socialt kaos, da de vanvittige sanktioner mod Rusland, dikteret fra London, har formået at slå tilbage mod de lande, der har iværksat dem.

– Den administrerende direktør for SKW, Tysklands største ammoniakproducent og en afgørende europæisk gødningsleverandør, advarede om, at hvis de russiske naturgasleverancer bliver afbrudt, “må vi stoppe [produktionen] øjeblikkeligt, fra 100 til nul”.

– Tysklands største stålproducent, ThyssenKrupp, og verdens største kemikalievirksomhed, BASF, har begge advaret om, at uden tilstrækkelige naturgasforsyninger kan deres fabrikker blive tvunget til driftsstop eller lukke helt ned, og de kan tilmed lide tekniske skader.

– Europas energiselskaber har påtaget sig en enorm gæld på 1,7 billioner dollars, en stigning på 50 % siden begyndelsen af 2020, og de bønfaller om statslige redningsaktioner for at undgå konkurs.

– Analytikere fra den schweiziske bank UBS forudser et “alvorligt fald i industriproduktionen” i Tyskland, hvilket vil udløse en “dyb recession”.

I går udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en indtrængende opfordring: “Ophæv sanktioneerne mod Rusland øjeblikkeligt!”, som indledtes:

Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktionerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktionerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktionerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/19/helga-zepp-larouche-lift-sanctions-against-russia-immediately/>

I dag udsendte den administrerende direktør for FN's Verdensfødevarerprogram, David Beasley, en lignende advarsel: "Vi står over for en krise uden fortilfælde lige nu, og hvis vi ikke håndterer den strategisk og effektivt, vil der opstå massehungersnød, destabilisering af snesevis af nationer og masseudvandring."

Zepp-LaRouche insisterede i dag på, at enkeltpersoner og regeringer rundt om i verden må handle for at "hugge den gordiske knude over og stoppe sanktionerne øjeblikkeligt". De er umoralske, de er ulovlige, de er en form for økonomisk krigsførelse, og de burde aldrig have fundet sted. Så kan seriøse fredsforhandlinger mellem Ukraine og Rusland påbegyndes."

I sin opfordring af 19. juli, som nu cirkulerer internationalt på flere sprog, argumenterede Zepp-LaRouche:

"Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er

ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt.”

USA og de europæiske nationer skal ophæve sanktionerne, ændre deres nuværende selvmodersende kurs og tilslutte sig dette fremvoksende nye system, et nyt Bretton Woods, der er bygget op omkring den fysisk-økonomiske politik, som Lyndon LaRouche udarbejdede.

Vær opmærksom. I et essay fra den 29. november 2004, “Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World”, advarede Lyndon LaRouche direkte om den kommende krise, som nu er over os:

“Faktisk er samtlige dele af verden i dag, i hvert fald på nuværende tidspunkt, datterselskaber af et enkelt globalt monetært-finansielt system, hvilket bl.a. betyder, at de relative priser på både reelle og fiktive handelsobjekter er en integreret, underordnet del af dette monetære, finansielle system. I tilfælde af en realisering af den for øjeblikket forestående generelle monetære-finansielle eksplosion, vil alle de forskellige elementer i et komplekst integreret verdenssystem, herunder de mest bemærkelsesværdige nationer i Asien, blive kastet ud i kaos på en måde, der minder mest om det 14. århundredes Europa i dets berygtede såkaldte Nye Mørke Tidsalder.

“Det, der forhindrer de fleste indenfor antageligt velinformerede finans- og regeringskredse i at erkende denne kendsgerning, er, at de hysterisk er grebet af den frygtelige illusion, at et krak af den type, der nu er på vej, simpelthen aldrig ville ske. Medmindre der foretages visse radikale ændringer af den type, som jeg foreslår, vil det krak, som de fleste i dag anser for utænkeligt, faktisk ske meget snart.”
https://larouchepub.com/eiw/public/2004/eirv31n49-20041217/eirv31n49-20041217_004-toward_a_second_treaty_of_westph-lar.pdf

Helga Zepp-LaRouche: Ophæv straks sanktioneerne mod Rusland!

Den 19. juli 2022 (EIRNS) – Kun en tåbe kan ikke se det: Sanktioneerne rettet mod Rusland skader kun Rusland marginalt, men de truer med at ødelægge afgørende industri- og landbrugsområder i Tyskland og hele Europa på permanent basis! Landmænd i adskillige lande rykker derfor på gaden med deres traktorer, støttet af taxi- og lastbilchauffører, fordi de ved, at vi meget snart heller ikke har nok at spise i Europa. Vores opsparing bliver ædt op af inflationen, som også er blevet forværret af sanktioneerne. Sammenbruddet med socialt kaos er nært forestående! Og for udviklingslandene betyder sanktioneerne, at hundredvis af millioner af mennesker sulter!

Men hvorfor alt dette? Den serbiske præsident Vucic har helt ret: Ukraine-konflikten er ikke en lokal eller regional krig; hele Vesten fører allerede en verdenskrig mod Rusland via Ukraine for at "ruinere Rusland", som fru Baerbock udtaler. Ukraine er blot det middel, hvormed Rusland skal knuses af geopolitiske årsager, som amerikanske kongresmedlemmer for nylig åbenlyst krævede. Dernæst skal Kina, hvis økonomiske fremgang for enhver pris skal begrænses, "afkobles".

Hvem nyder godt af denne vanvittige politik, som kun kan ende

i Tredje Verdenskrig?

– For det første: NATO og militærindustrien, som altid har brug for nye krige til at holde den velsmurte profitmaskine i gang.

– For det andet: spekulanterne i City of London, Wall Street og andre finanscentre, hvis spekulationer driver fødevarer- og energipriserne skyhøjt op, og som er fuldstændig ligeglade med om millioner af mennesker dør, som betaling for deres kæmpeprofitter.

– For det tredje: de grønne malthusianere, som mener, at færre mennesker betyder et mindre CO2-aftryk, og at det alligevel ville være bedre for "klimaet". Eller folk som Davos-bossen, Klaus Schwab, der mener, at det største problem for klimaet er befolkningens ønske om at overvinde fattigdom!

– Og for det fjerde et politisk etablissement, bestående af en sammensætning af de tre første grupper, som har vist sig fuldstændig ude af stand til at gøre noget som helst rigtigt, hvad enten det drejer sig om at bekæmpe pandemien, opretholde jernbanenettet eller sikre udbuddet af kvalificeret arbejdskraft, som industrien har brug for. I stedet for at reflektere over at det er deres ideologidrevne politik, der er årsagen til, at vi står over for et totalt økonomisk sammenbrud i dag, er de allerede i gang med at konstruere en ny fortælling om, at det hele enten er Putins skyld, eller at højrefløjens eller populistiske kredse nu udnytter krisen, bla-bla-bla.

Men i deres tilsyneladende grænseløse arrogance overser disse selvretfærdige fortalere for den "regelbaserede orden", at resten af verden ikke er så dumme, og at de er klar over, at det udelukkende handler om at opretholde en kolonial verdensorden, der forsvare milliardærernes og millionærernes privilegier, på bekostning af flertallet af den menneskelige art. Den fungerende premierminister i Sri Lanka, Ranil

Wickremesinghe, har fordømt sanktioneerne mod Rusland, og sagt at deres endelige mål er at vælte Den tredje Verden i afgrunden og tvinge den i knæ. Vores industri og landbrug er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt, mens Rusland, Kina og de fleste af landene i det Globale Syd ikke har andet valg end at slå sig sammen og skabe et nyt finansielt, økonomisk og monetært system, som kan forsvare deres interesser. Dette nye system er ved at opstå, som udtrykkeligt udelukker spekulation og fremmer realøkonomi, vækst og fattigdomsbekæmpelse gennem investeringer i videnskabelige og teknologiske fremskridt.

Kina, og ikke de "regelbaserede demokratier", reagerer på det faktum, at 1,7 milliarder mennesker ifølge FN ikke har tilstrækkeligt at spise. Kina vil sammen med Verdensfødevareprogrammet oprette et globalt humanitært nødlager, hvorfra verdens fødevarereserver og deres distribution, vil blive mobiliseret gennem syv strategisk placerede centre for at bekæmpe og overvinde sultkatastrofen i verden med al kraft.

Der er en indlysende måde, hvorpå den gordiske knude kan løsnes med ét slag; gas og olie på ny kan flyde, gødning og pesticider kan leveres igen, fødevarer kan komme tilbage til de steder, hvor der er et presserende behov for dem!

Sanktioneerne mod Rusland, men også mod alle de andre lande, som de i årevis er blevet indført over for af geopolitiske årsager – Iran, Venezuela, Cuba, Afghanistan, Syrien, Yemen – må omgående bringes til ophør! Sanktioner udgør under de betingelser, hvor der er hungersnød, pandemier og hyperinflation i verden, et folkemord på udviklingslandene og selvmord på vores industri og landbrug!

Sanktioner er ikke en retfærdig gengældelse fra de moralsk overlegne "demokratier" for "autokratiers" forbrydelser; de er en brutal form for krigsførelse, rettet mod de respektive befolkninger i de sanktionerede stater med det formål at gøre deres levevilkår så utålelige, at de rejser sig mod deres

respektive ledere og vælter dem. Men ofrene er altid befolkningerne, uanset om de befinder sig i Rusland, Afghanistan, Yemen, Ukraine eller Tyskland!

Derfor er det nødvendigt at:

- Alle sanktioner, der ikke støttes af FN's Sikkerhedsråd, skal straks ophæves!
- Opnå et omfattende samarbejde mellem alle verdens nationer om en ny, retfærdig økonomisk verdensorden!
- Samarbejde, ikke konfrontation!
- Fordoble fødevareproduktionen på verdensplan!

Hollandske landmænd opfordrer til en international aktionsdag den 23. juli for videnskab, fødevarer og fremtiden

Den 18. juli 2022 (EIRNS) – De hollandske landmænd, som i de seneste uger har været på gaden med deres traktorer i protest mod "Green Resets", de grønne miljøtiltags uvidenskabelige afvikling af fødevareproduktionen, har opfordret til solidariske demonstrationer fra ligesindede rundt om i verden på lørdag den 23. juli. "The World Goes Dutch" er titlen på en af videoerne i forbindelse med opfordringen, som har temaet

ikke-voldelig handling og fremviser uddrag af Martin Luther King Jr. og viser aktuelle protester fra landmænd, fiskere, lastbilchauffører og andre, såvel som tidligere scener fra begyndelsen af det 20. århundrede. Der har været afholdt flere landbrugsprotester denne sommer i Tyskland, Italien, Spanien, Polen, Canada og andre steder.

Denne udbredte selvaktivering er vidt åben for at fremme handling hen mod det nye system, der er nødvendigt som beskrevet i den erklæring/opfordring, som har cirkuleret siden juni om et "Ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system".

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

På andre formelle områder er der dyb modstand mod den grønne antividenskabelige økonomiske nedlukning og dens geopolitiske vanvid, der truer med atomkrig.

Dette blev tydeligt tilkendegivet på de sidste to ministermøder i Gruppen af 20, der førte til G20-topmødet for statsledere i november, som Indonesien var vært for. På G20-finansministrenes G20-møde den 15.-16. juli på Bali, planlagde den indonesiske finansminister, Sri Mulyani Indrawati, at drøfte finansielle spørgsmål i forbindelse med håndtering af kriserne i relation til fødevarerforsyning, pandemier og fattigdom, men i stedet insisterede de amerikanske, canadiske og australske finansembedsmænd på at fokusere indsatsen imod Rusland. USA's finansminister, Janet Yellen, og den canadiske finansminister og vicepremierminister, Chrystia Freeland (ukrainsk oprindelse), krævede, at Rusland ikke skulle have adgang til G20-møderne. Som følge heraf blev der ikke afgivet nogen fælles G20-finansministererklæring. Men Indonesien og andre lande ville ikke give efter. Minister Mulyani udsendte sin egen formandserklæring, der fokuserede på fødevarer sikkerhed og andre prioriterede problemer.

Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche påpegede i

dag, at de nuværende vestlige ledere, snarere end at arbejde på en politik for at afslutte hungersnøden og andre kriser, i stedet reagerer på alting med "et nyt skyde-skylden-på-spil".

Se blot på deres insisteren på sanktioner, sagde hun. Hvis de blev ophævet, kunne vi finde ud af at løse manglen på og problemerne med fødevarer, strøm, brændstof, vand, medicin, sundhedspleje og alt derudover.

Der er betydelige, konkrete skridt i retning af et nyt økonomisk system, der kan erstatte det destruktive London/Wall Street-system. Rusland er godt på vej til at etablere en ny prismekanisme, "National Oil Benchmark", der skal tjene til langsigtede kontrakter og handel, og som ikke er baseret på de velkendte priser "Brent Crude" eller "West Texas Intermediate Crude", der er udsat for voldsomme udsving som følge af spekulation. De tjener udelukkende til kortsigtede kontrakter og manipulation. Det forventes, at der vil blive oprettet en russisk oliehandelsplatform i oktober 2022, og den nye russiske olie-prissætning vil blive taget i brug i marts 2023.

Disse nye russiske ordninger for olie er parallelle med de ordninger, der for nylig er blevet indført for hvedehandelen, hvor den russiske referencepris i rubler er blevet fastsat for hvede – det såkaldte NAMEX Wheat Index (National Mercantile Exchange) – baseret på prisen for et ton hvede til afsætning fra havnen i Novorossiysk ved Sortehavet. Det er slut med at være afhængig af prisen på Chicago Mercantile Exchange, der er berygtet for tusindvis af handler om dagen med "fiktive" tønder korn og andre råvarer, hvilket giver handlende og karteller enorme spilgevinst.

Kina har fremsat visse vigtige forslag vedrørende evnen til at bekæmpe hungersnød, samt bekæmpelse af COVID-19 og til at sikre en generel succes med bekæmpelse af fattigdommen. På G20-udenrigsministermødet den 7.-8. juli, hvor konfronterende angreb på Rusland var så ekstremt, at det ikke engang var formålstjenligt, at den russiske udenrigsminister, Sergej

Lavrov, blev på Bali, og i betragtning af angrebene på Rusland fra USA og deres kumpaner, gav den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, en omfattende præsentation om fødevarerikkerhed den 8. juli. Han meddelte, at Kina er parat til at stille et ekstra lager og knudepunkt med base i Kina til rådighed for Verdensfødevarerprogrammet (VFP), så FN's reaktion på akutte fødevarerbehov og humanitære behov kan udvides. VFP har i øjeblikket seks lagercentre verden over og håndterer al logistik for FN, lige fra dets fly- og lastbilflåde til uddannelsesfaciliteter for personalet og levering af medicin og personale. Kinas tilbud vil i høj grad udvide VFP's kapacitet, og Kina foreslår yderligere konkrete foranstaltninger.

Zepp-LaRouches pointe om at sanktioneerne skal ophæves, og at vi bør gå i gang med nye initiativer til at løse kriserne, blev understreget med en bemærkning fra Sri Lankas fungerende præsident, Ranil Wickremesinghe i et indisk tv-program om sult i dag. Han smed fløjlshandskerne i forbindelse med de vestlige anti-russiske sanktioner. "Tror man, at sanktioner vil hjælpe? De vil kun trække priserne op. ... Lad os se på de sanktioner, der er blevet indført, og spørg os selv, om det er nødvendigt. Sanktioneerne bringer ikke Rusland i knæ, men de vil tvinge resten af Den tredje Verden i knæ."

Midt i krigen er der en voksende bølge af klogskab

Den 15. juli 2022 (EIRNS) – Dette er en sommer med faldende regimer (Italien, Estland, Storbritannien, Sri Lanka) og øget

modstand (international solidaritet blandt landbrugsledere i Spanien, Holland, Italien, Tyskland, Portugal og USA; de latinamerikanske og afrikanske nationers bevægelser i retning af Kina og væk fra dollaren). Mens krigen fortsætter med at sprede sig, gør bevidstheden om dens meningsløshed det ligeså. Som det var tilfældet med Østtysklands Erich Honecker i 1989, er de ansvarlige for at indføre despotiske retsstatsprincipper ofte de mest vildfarne i forhold til deres egen forestående, selvvalgte skæbne. Honecker manglede den sans for ironi, som uden videre kunne have gjort ham opmærksom på sandheden. I stedet udbrød hans skrøbelige, kriminelt indstillede sind, at Østtyskland ville fortsætte i "endnu 1.000 år", blot 30 dage før han ville blive anbragt på bagsædet af en politibil og kørt væk fra historiens scene. Den tjekkiske forfatter Vaclav Havel skrev om "de magtesløses magt", men "de almægtiges magtesløshed" i forhold til at forstå en ny, revolutionær idé, hvis tid er kommet, hvilket er en endnu vigtigere idé at begribe.

Ad hoc-komiteén for et nyt Bretton Woods, "Operation Ibn Sina", Verdenslandbroen og programmet for genopbygning og udvikling af Ukraine er idéer, som alle har fælles rod i økonomen og statsmanden Lyndon LaRouches (1922-2019) tænkning. Digteren Percy Shelley (1792-1822) fortæller os: "Digtere blev i tidligere verdensepoker, alt efter omstændighederne i den tidsalder og den nation, hvor de fremstod, benævnt lovgivere eller profeter: en digter omfatter og forener i bund og grund begge disse karakterer. For han betragter ikke blot intetst nutiden, som den er, og opdager de love, efter hvilke de nuværende ting bør indrettes, men han betragter også fremtiden i nutiden, og hans tanker er kimen til blomsten og frugten af den aktuelle tid." Dette var den "poetiske" kraft i LaRouches økonomiske prognosemetode, en metode, der, som det fremgår af hans bog *Earth's Next Fifty Years*, tillempede og videreudviklede ideer fra videnskabsmænd som den store Vladimir Vernadsky. LaRouches "tungtvejende begreber" er de eneste anskuelser, der naturligt passer til krisen på

nuværende tidspunkt.

James Webb-rumteleskopet og dets første billeder, står ikke i et rimeligt forhold til den sølle verden, som er præget af nutidens politiske, militære og kulturelle vanetænkning. I princippet har Webb-teleskopet, ved at udvide det menneskelige sanseapparat med 13 milliarder lysår og mere, netop genforenet hele menneskeheden. Det er et Prometheus-instrument, der udvider ikke blot menneskehedens visioner, men også dennes formål. Ethvert barn i verden, der betragter disse billeder eller får fortalt om dem, har adgang til denne sandhed.

Det betyder også, at den russiske rådgiver Julia Zhdanovas rammende mistanke om, at nazisternes berygtede "Generalplan Ost"-politik dukker op igen midt i den "elskværdige" diskussion om krigen i Ukraine, i menneskehedens navn ikke blot må erkendes, men også besvares og afhjælpes. Zhdanova sagde: Dette er ikke første gang, at provokerende opfordringer til at reducere Ruslands befolkning, herunder Generalplan Ost, kommer fra Europa.

Schiller Instituttets udkast til en plan for genopbygning og udvikling af Ukraine er ligesom Webb-teleskopet en "gentænkning", der er uforenelig med alle andre forslag på dagsordenen – og derfor præcis det der er allermost påkrævet og nødvendigt. Ingen tilslørede malthusiansk-fascistiske "slutløsninger" på det "russiske problem" kan tolereres, især ikke som potentielt udsprunget af Wall Streets sidste tids "American Liberty League". I stedet er det et centralt element i vores arbejde at "etablere Ukraine som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien", bl.a. ved at genetablere Ukraines fortræffelighed inden for videnskab ved at få adgang til Vladimir Vernadsky, opfinderen af videnskaben om biogeokemi, et videnskabeligt geni, der er af samme vigtighed for russerne, ukrainerne og den øvrige verden.

I et andet, men beslægtet tilfælde har den LaRouche-uafhængige Diane Sares vellykkede kvalificering til at stille op som

uafhængig kandidat til det amerikanske senat i staten New York både afsløret det incestuøse samarbejde i toppen af den "politiske klasse" der, og samtidig indirekte fastslået hvordan og hvorfor svindel i virkeligheden regelmæssigt forekommer i amerikanske valg. Det er forudsigeligt, at de korrupte demokrater i denne stat, der handler præventivt, forsøger at bruge beviser for svindel (afsløret gennem Sare-kampagnens og andre uafhængige kandidaters indsats) mod deres republikanske guvernørkandidat, selv om den egentlige historie – at begge partier bevidst har deltaget i en principløs aftale for at forhindre uafhængige kandidater i nogensinde at opnå et embede i staten – snart vil blive afsløret.

I mellemtiden blev USA's byers sørgelige utilstrækkelighed, til rent faktisk at reagere i tilfælde af et termonukleart angreb, åbenbaret for et par dage siden, da en "Offentlig bekendtgørelse fra bystyret i New York City" anbefalede at "gå indendørs, blive i midten af bygningen, væk fra vinduerne og afvente yderligere instruktioner indenfor". Det viser sig, at der ikke længere findes tal fra Forsvarsministeriet om, hvor mange ofre USA ville lide, hvis et termonukleart angreb fandt sted! National Security Archive offentliggjorde i går en ny informationsbog, som beretter om forsøg i 1960'erne på at "anslå", hvilke civile tab der ville være resultatet af en atomkrig. NSA-arkivforsker William Burr skriver: "En rapport fra 1964 til JFK anslog omkring 134 millioner amerikanske og 140 millioner sovjetiske dødsfald, som følge af en teoretisk atomudveksling mellem supermagterne." Det var ud af en amerikansk befolkning på 192 millioner. Ved ren fremskrivning, uden hensyntagen til et større tab af menneskeliv som følge af forbedringer i våben og præcision og et tilsvarende sammenbrud i den amerikanske infrastruktur, ville over 200 millioner amerikanere dø enten øjeblikkeligt eller næsten øjeblikkeligt.

Kun store idéer kan med held afværge store katastrofer i en tid som denne. Dette er en tid for digternes visioner, ikke bureaukraternes blindhed. Dette er tiden for visionerne i

LaRouches Earth's Next Fifty Years, som må være retningsgivende for etableringen af den nye finansielle, sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige arkitektur, uden hvilken civilisationen og selve Jorden måske ikke har en chance for at bestå.

Billedet: NASA, ESA, CSA, and STScI

- NASA's James Webb Space Telescope reveals emerging stellar nurseries and individual stars in the Carina Nebula that were previously obscured
- Images of "Cosmic Cliffs" showcase Webb's cameras' capabilities to peer through cosmic dust, shedding new light on how stars form
- Objects in the earliest, rapid phases of star formation are difficult to capture, but Webb's extreme sensitivity, spatial resolution, and imaging capability can chronicle these elusive events

---

Draghi falder; hvem bliver den næste? Mere vigtigt: Hvad bliver det næste?

Den 14. juli 2022 (EIRNS) – Europas næstmest NATO-venlige statsoverhoved blev tvunget til at træde tilbage i torsdags, da hans regeringskoalition faldt fra hinanden på grund af befolkningens eksplosive vrede mod hans krigs- og sparepolitik. Italienerne gik i massevis på gaden og viftede med det nationale flag for at fejre Mario Draghis fald.

Draghi har aldrig været politiker, men blot en håndlanger, som gennem hele sin karriere har holdt sit løfte om at gøre "alt,

hvad der skal til" for at forsvare den britiske krone og dens finansfolk. Denne generaldirektør for det italienske finansministerium, som solgte Italien i 1992 i forbindelse med Britannia-yacht-sammensværgelsen, denne spekulant fra Goldman Sachs, denne tidligere chef for Den Europæiske Centralbanks "kvantitative lempelser", der blev premierminister og håndhævede NATO's krig og sanktioner, er personificeringen af EU's "spekulanterne først!"-politik, som har ødelagt familier, industrier, landbrug og samfund i hele Europa i årtier.

Det er den samme politik, som City of London og Wall Street også har påtvunget USA.

Den tidligere russiske præsident Dmitry Medvedev vurderede Draghis tilbagetræden på passende vis. Han postede på sin Telegram-kanal en stribe billeder: Boris Johnson, Mario Draghi og en ukendt skygge med et spørgsmålstegn. https://t.me/medvedev_telegram/142

Mario Draghis politik er den samme EU-politik, som de hollandske landmænd modsætter sig med beslutsomhed og kreativitet, idet de kører deres traktorer, prydet med bidende, humoristiske paroler, i lange kolonner ned ad motorvejene og ind i byerne, sprøjter gødning på politiets og politikernes hjem, når det er belejligt, blokerer fødevaredistributionscentre, og kræver at finansmændenes politik og enhver regering, der gennemfører den, smides ud. De tyske landmænd slutter sig nu til dem og ruller deres traktorer ud for at støtte dem. Det er nyt: fælles hollandsk-tyske protester mod EU's politik for "finanskapital før alt andet". Ligesom Draghis fald vil sådanne aktioner opmuntre andre i Europa – og snart nok også i USA.

På samme måde ses det forræderiske, imperialistisk USA, udformet af det "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien, der er kendt som "britisk hjerne og amerikansk muskelkraft", ikke længere som den almægtige overherre på verdensplan. Indiens centralbank meddelte mandag, at

international handel finansieret i rupees nu er tilladt. London-dollarer er ikke længere den førende.

Præsident Biden er i øjeblikket i Sydvestasien med den hensigt at vise, som han og hans rådgivere gentagne gange uden forlegenhed har sagt, , at USA stadig er magtfuldt, for at imødegå den voksende russiske og kinesiske tilstedeværelse i regionen. Amerikanske, kinesiske og regionale observatører er alle skeptiske over for udsigterne for hans angivelige hensigt om at sætte gang i dannelsen af en antiiransk "Mellemøst-NATO"-militær alliance mellem USA, Golfstaterne og Israel (med Saudi-Arabien, der indvilliger i at pumpe mere olie ud i processen) på lørdag.

Denne skiftende, nye globale virkelighed er skildret på forsiden af det seneste nummer af Harper's Magazine, det næstældste magasin i USA. Overskriften er: "The American Century Is Over". Det "amerikanske århundrede" var mantraet for den anglofile Wall Street-fraktion, der var dedikeret til det forræderiske "særlige forhold" mellem USA og Storbritannien.

Kampen går nu ud på at afgøre, hvad der skal erstatte dette stinkende Wall Street-London-system.

Draghi er f.eks. ude; men vil han selv eller en ny "Draghi" komme tilbage som den næste italienske regering? Hvilken regering vil falde næste gang? Regeringen i Sri Lanka er faldet, og der er ingen synlig afløser. Hvilken regering kan fungere under de betingelser, hvor der er tale om et totalt økonomisk sammenbrud, hvor der ikke er noget brændstof, ingen medicin eller fødevarer til rådighed for befolkningen? Og hvor IMF kræver flere stramninger?

Spørgsmålet nu, mere end hvem der skal erstatte disse regeringer, er: Efter hvilke principper kan verdens suveræne nationer slutte sig sammen for at etablere et nyt system for internationale forbindelser, finansielle og økonomiske

forhold, hvor samfund og mennesker kan trives?

Der tages skridt i retning af et nyt system, men indtil videre kun i små bidder. Rusland er ved at vise, at princippet om handel med varer mellem nationer på grundlag af langsigtede kontrakter til faste priser, hvorved det spekulative marked elimineres, fungerer til gensidig fordel for producent og forbruger. Kina tilskynder til, letter og koordinerer store regionale infrastrukturprojekter mellem nationer rundt om i verden omkring sit Bælte- og Vej-Initiativ.

Men disse skridt, hvor vigtige de end er, vil ikke sikre overlevelsen. Den kaskade af økonomisk sammenbrud i den transatlantiske region og store dele af udviklingssektoren skal stoppes. Freden vil udelukkende blive sikret med et helt nyt internationalt system, og den høje økonomiske vækst og de videnskabelige fremskridt, der er nødvendige for at udrydde det oligarkiske spekulationssystem og dets ødelæggelser, vil kun kunne opnås med et helt nyt internationalt system. Udformningen af de principper, der er nødvendige for, at et sådant system kan fungere, var specialet for den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, som udarbejdede en række bøger om dette emne. Et sted at starte er at læse hans bemærkelsesværdige dokument fra 1975, "IDB: How the International Development Bank Will Work". De centrale principper i dette værk blev for nylig genudgivet i Executive Intelligence Review; vi anbefaler, at man studerer dem. https://larouchepub.com/lar/2022/4920-how_the_international_developm-lar.html

De principper, som LaRouche skitserede i dette dokument og i et væld af andre skrifter, er sammenfattet i de otte foranstaltninger, der er skitseret i den underskriftsindsamling, som Schiller Instituttet sender rundt internationalt: "Call for an Ad hoc Committee for a New Bretton Woods System". Udgangspunktet er det grundlæggende princip: "Vi må gøre mennesket til økonomiens højeste prioritet... Den nye økonomiske orden skal garantere de

umistelige rettigheder for alle mennesker på jorden.”

Kina, Rusland og G20-udenrigsministrene mødes om energi- og fødevarekriser; FN anslår, at 2,3 milliarder mennesker nu er i fødevareusikkerhed

Ikke korrekturlæst

Den 7. juli 2022 (EIRNS) – Dagens overskrift var Boris Johnsons pressekonference på Downing Street nr. 10 for endelig at annoncere sit exit. Han er trådt tilbage som formand for det konservative parti; og vil blive nødt til at blive smidt ud som premierminister, da han ønsker at blive siddende, indtil der vælges en sådan. Godt at slippe af med ham.

Der er dog ingen, der har illusioner om, at der er et oprigtigt alternativ, som venter i kulissen. På trods af nogle få kritiske aspekter af fornuft i Storbritannien og andre steder i det transatlantiske område, er der en generel krise af fordærv i samtlige regeringsrækker. Derfor står vi over for de mange kriser i form af økonomisk sammenbrud, kulturelt sammenbrud og truslen om atomkrig.

I denne sammenhæng kan Schiller Instituttets initiativ til samarbejde om at skabe en ny international økonomisk og

sikkerhedsmæssig arkitektur baseret på videnskab og moral føre til det mirakuløse gennembrud, som vi har så hårdt brug for.

I dag havde repræsentanterne for Kina, Rusland, Indien og andre nationer flere bilaterale møder på udenrigsministermødet i G20 i Indonesien, hvor de drøftede, hvordan man kan samarbejde om energi, fødevarer og andre udfordringer, som er grundlaget for en udviklingsstrategi for fremtiden. Bali-topmødet fortsætter i morgen.

Her til aften mødtes udenrigsminister Sergey Lavrov og Kinas udenrigsminister Wang Yi for at kortlægge det konkrete samarbejde. Wang mødtes også med sin kollega, Dr. S. Jaishankar fra Indien, som er vært for G20-topmødet næste år, og de havde vigtige drøftelser om deres grænsestrid, samt om generelle forhold af fælles interesse. Wangs program omfatter yderligere møder med mere end ti G20-medlemsstater, herunder USA, Tyskland, Spanien og Saudi-Arabien.

I overensstemmelse med G20's bestræbelser på at løse fødevarer- og energikriserne, gav den russiske præsident Vladimir Putin i går i Moskva, et positivt perspektiv på verdens udbud af hvede – det fødevarer korn, der handles i størst omfang internationalt. Kreml offentliggjorde en udskrift af Putins gennemgang med direktøren for det statslige United Grain Company, af dets aktiviteter, med henblik på at håndtere den rekordstore russiske hvedeafgrøde, der nu er ved at blive høstet, at gennemføre bilaterale handelsaftaler med venligtsindede lande, at fastsætte priser, som ikke er baseret på de vestlige spekulative afsætningscentre, Chicago Mercantile Exchange eller International Futures Market i Frankrig, at oprette nationale russiske lagre af korn og sukker, at stabilisere forsyninger og infrastruktur og at sørge for international humanitær bistand.

Alle disse punkter er i modstrid med WTO's regelbaserede orden, som tjener London og Wall Street. Men Ruslands nye foranstaltninger i stil med det amerikanske system, vil være

til gavn for både Rusland og de lande, der har brug for fødevarer. I slutningen af juni bebudede Putin lignende, velovervejede foranstaltninger til gavn for nationerne vedrørende kulbrinter og mineraler.

Hvad laver den globale NATO-gruppe blandt udenrigsministrene på G20-mødet på Bali lige nu? Den britiske udenrigsminister Liz Truss måtte sætte sig på sin kost og flyve tidligt tilbage til London for at gøre lobbyarbejde, i forsøget på at blive BoJos efterfølger, idet hun prøver at slå andre tvivlsomme kandidater af banen.

USA's udenrigsminister Antony Blinken er til stede. I udenrigsministeriets briefing om G20 den 5. juli stod der, at han vil opfordre G20-landene til at "holde Rusland ansvarlig" for verdens fødevarekrise og vil kræve, at de støtter FN's bestræbelser på at åbne søvejene for ukrainsk korn – med andre ord, holde fast i den store fortælling om russisk aggression, som årsag til alt ondt. Når Blinken mødes med Wang Yi, udtalte udenrigsministeriet, vil han formidle, hvad USA "forventer" af Kina, hvad angår Rusland/Ukraine-konflikten og andre forhold.

Dagens "Global Times" fik ret i Blinken og USA på dette punkt. I artiklen stod der, at G20 "hverken er en eksklusiv klub for Vesten eller en platform, som USA er i besiddelse af". Et flertal af lande i hele verden tilsluttede sig ikke de vestligt ledede sanktioner mod Rusland, og G20 består af mange udviklingslande, der ikke danser i takt efter USA's melodi." I modsætning til G7, hedder det videre, repræsenterer G20 nye magter, "der søger løsninger på udfordringer så som økonomisk turbulens og fødevarekriser, snarere end at splitte verden ved at skabe flere geopolitiske konflikter."

Dette er vores mulighed og ansvar. Lad os få de ledelsesidéer frem – de politikker og metoder, som statsmand og økonom Lyndon LaRouche så længe og grundigt har fremført – som er afgørende nødvendige for at afslutte kriserne og sikre fremtiden. Løsningerne haster.

Den 6. juli udsendte FN sin årlige sultrapport, hvori det hedder, at "omkring 2,3 milliarder mennesker i verden (29,3 procent) var moderat eller alvorligt fødevareusikre i 2021 – 350 millioner flere end før pandemiens udbrud".

Tektoniske forskydninger, som din nabo måske ikke har bemærket

Den 6. juli (EIRNS)- Mens de fleste af dine naboer enten sov ved skiftet, eller var for opslugt i en mediefremkaldt koma om den påståede "modige ukrainske folkekrig for at forsvare demokratiet og vores livsstil", har City of London og Wall Streets totale økonomiske krigsførelse mod Rusland, været med til at udløse et tektonisk skifte, der nu er i gang i de globale fysisk-økonomiske pengestrømme. Der er drastiske forskydninger i retning af Asien og Stillehavet, med hensyn til energi, fødevarer og andre vigtige økonomiske aktiviteter, og der er tilsvarende drastiske nedskæringer i gang, især i Europa, men som også påvirker USA og dele af udviklingslandene.

Mønstret i de seneste dage og uger er umiskendeligt. Et Rusland (udsat for sanktioner) er ved at tage national kontrol over alle sine mineral- og energiresourcer, og enorme projekter som Sakhalin-2 naturgas- og olieoperationen, omdirigeres til venlige asiatiske nationer – et fjendtligt Japan vil være den store taber i denne sag. Det Internationale Energi Agentur (IEA) forventer, at den russiske naturgaseksport til Europa vil falde med mere end halvdelen i løbet af de næste to år, og tyskerne forbereder sig allerede

på en lang og kold vinter, hvor elpriserne er firedoblet i løbet af de sidste 12 måneder. Rusland er i mellemtiden blevet Indiens største leverandør af gødning og er hastigt ved at blive den førende leverandør af olie til både Indien og Kina.

Slutresultatet i Vesten er en dramatisk, malthusiansk nedjustering af USA's og Europas samlede energigennemstrømnings-tæthed og teknologiplatform – samt konkrete, dødbringende fysiske økonomiske knapheder på talrige områder – som vi kun er begyndt at se virkningerne af i dagligdagen.

Fødevarer, elektricitet, benzin, boliger? Vi må hellere vænne os til at leve uden at have disse ting, for at "forsvare vores livsstil", fortæller man os.

Så længe vi ikke kaster det nuværende, bankerotte, transatlantiske finanssystem over bord, er dette entropiske sammenbrud uundgåeligt. Dette er også det tilsigtede resultat af de London-centrerede finansielle herrer over dette spekulationssystem. Vi befinder os i den aktive slutfase af det malthusianske deindustrialiserings- og affolkningsangreb, som det Britiske Imperium og deres amerikanske allierede, længe åbent har været fortalere for. Da prins Philip talte om at reducere verdens befolkning til 1 milliard mennesker, var det ikke for sjov. Det samme gjaldt Davos' Klaus Schwab og den britiske centralbankmand Mark Carney, da de udtalte, at selve idéen om fremskridt er den fjende, der skal udryddes fra folks bevidsthed – og man skal ikke engang tænke på at lægge en finger på deres globale spekulationsboble på 2 billiarder dollars.

Men intet af dette er nødvendigt, hvis det politiske alternativ, nemlig en konkursbehandling af dette system, straks iværksættes, som Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods konkretiserer. Det er et politisk alternativ, som du skal forklare din næste.

Den nært forbundne eksistentielle fare er, at alt dette fører

verden til afgrundens rand, med en termonuklear krig mellem USA/NATO og Rusland. "Vi kan være tættere på en situation af den type, der ligner en Cubakrise, end mange tror, det er muligt", advarede den tidligere stabschef for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, general Harald Kujat, præcist i en vurdering af 12. juni i Preußische Allgemeine Zeitung.

Hvordan kan det være?

Lyndon LaRouche forklarede denne dynamik gentagne gange i årenes løb, men aldrig tydeligere end i sin indtrængende politiske erklæring af 3. november 1981, "How President Reagan Is Being Played by London".
https://larouchepub.com/eiw/public/1981/eirv08n43-19811103/eirv08n43-19811103_043

[how_president_reagan_is_being_pl-lar.pdf](#)

I denne indledte LaRouche med at advare: "Lad det først være helt klart, at en atomudveksling, begrænset til det europæiske område er en umulighed. Ethvert atomangreb på sovjetisk territorium medfører et øjeblikkeligt, totalt atombombardement på USA's hjemland. Sovjets politik er at skride til besættelse af Vesteuropa efter at have ødelagt selve USA's eksistens."

Han forklarede efterfølgende, at drivkraften bag en sådan krigsfare er det britiske malthusianiske behov for at ødelægge både USA og det (daværende) Sovjetunionen.

"Storbritannien har til hensigt, at en tilstand af kontrolleret konflikt mellem de to supermagter skal orkestreres på en sådan måde, at den katalyserer en proces af intern opløsning af både USA og 'Sovjet-imperiet' .... Det vanskelige punkt for London i øjeblikket er, at selv om det har tilstrækkelig kontrol over det amerikanske bankvæsen, de politiske partier og den føderale regering, til nu at fortsætte med at ødelægge USA indefra, kan Storbritannien ikke fortsætte med at fuldføre ødelæggelsen af USA, før Storbritannien er lige så sikker på sin kapacitet, til

samtidig at opløse "Sovjet-imperiet"...

"Det slutresultat, som London arbejder hen imod, er etableringen af en malthusiansk, global og føderalistisk slags verdensorden... Formålet med Storbritanniens 'magtbalance'-spil er ikke atomkrig mellem supermagterne indbyrdes. Formålet med det britiske spil er en malthusiansk, global og føderalistisk verdensorden inden udgangen af dette århundrede. Det er ikke kun en ond plan, mere ondskabsfuld end noget andet, der faktisk foreslås i Adolf Hitlers "Mein Kampf". Det er en ond plan, der er ledsaget af en sandsynlig risiko for en termonuklear strategisk fejlvurdering."

Når paradigmer kolliderer, skal krigen overvindes med et nyt Bretton Woods

Den 5. juli 2022 (EIRNS) – Bevidstheden om det forfærdelige potentiale for en atomkrig, som kan medføre en afslutning på civilisationen, må anspore folk af god vilje til at tage fat på årsagerne til den nuværende krise, før det er for sent.

I en nylig artikel, der advarede om den frygtelige trussel, satte den tyske general Harald Kujat (pensioneret) den russiske missiløvelse, der blev gennemført i sidste måned i Kaliningrad, med Iskander-missiler, der kan levere konventionelle eller nukleare sprænghoveder, i kontekst. Med NATO's ekspansion og brugen af Ukraine (især Ukraine efter 2014) som en slags kølle mod Rusland..., er det klart for russiske tænkere, at målet ikke er at forsvare det højt besungne ukrainske "demokrati", men at tilintetgøre Rusland.

Forhandlingerne om at afslutte konflikten, blev afbrudt for flere måneder siden, idet Storbritannien og USA har gjort det klart for Zelenskij, at diplomati ikke er en valgmulighed. Zelenskij havde den 9. maj atter erklæret, at det var ukrainsk politik at generobre Krim. Ukraine har i de seneste dage gennemført angreb på byer i Rusland – angreb, der er udformet med henblik på at få et modtræk. Kujat's artikel indeholder en russisk vurdering af, at hvis konflikten blev nuklear, i Europa, ville USA afstå fra at bruge sine egne atomvåben og dermed efterlade Europa som offer. Øger dette sandsynligheden for anvendelsen af atomvåben?

Den uforsvarlige og farlige politik for at knuse Rusland og Kina må bringes til ophør, ellers kan den føre til civilisationens undergang, globalt set!

Vestens befolkning bliver ikke bedt om at acceptere højere priser på benzin og energi; vi bliver opfordret til at give vores støtte til ødelæggende krigsførelse – og vi må sige nej!

Inden for handel og økonomi er der allerede blevet anvendt et atomvåben – straffesanktioner, som er blevet pålagt Rusland, men som i virkeligheden har tjent til at straffe Europa, USA og verden som helhed. Verden har taget det til efterretning – dollarreserverne er ikke længere stabile, og indeståenderne i USA er ikke længere sikret. Og med de enorme mængder af seddeltrykning for at understøtte spekulationen, er dollarbaseret inflation uundgåelig.

Men dette finansielle atomvåben har fejlet, som Alexander Lasov påpeger i en artikel skrevet til Valdai Discussion Club. Et nyt økonomisk system er allerede ved at blive udformet.

Der skal føres – og vindes – en kamp inden for NATO-landene, for at afslutte sammenstødet mellem paradigmer, acceptere afslutningen på den unipolære verden, vende den menneskefjendtlige grønne politik og indlede det stærkt tiltrængte samarbejde, om at udrydde fattigdom globalt,

herunder udvikling af sundhedsinfrastruktur i hver enkelt nation.

[BRICS-landene samlet set] kan ikke vinde denne kamp alene. Det er en sejr, som LaRouche-bevægelsen er kaldet til at vinde, som anført af Schiller Instituttets opfordring til et nyt Bretton Woods.

Underskriv og spred underskriftsindsamlingen [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system], del Schiller Instituttets arrangement [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/07/03/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>] fra i søndags, og fremtving et opgør i dette historiske øjeblik, uden fortilfælde i vor tid.

Denne 4. juli: Kæmp for menneskehedens ukrænkelige rettigheder

Den 2. juli (EIRNS)-Diane Sare, den uafhængige LaRouche-kandidat fra staten New York til det amerikanske sæde i Senatet, der nu indehaves af Chuck Schumer, et af de mest onde medlemmer (blandt mange) af den amerikanske kongres, har i sin erklæring på Uafhængighedsdagen den 4. juli påpeget, at "enhver ærlig patriot vil medgive, at vores elskede nation nu er udøver af netop de handlinger af uretfærdigt barbari, som det Britiske Imperium havde pålagt de tretten oprindelige kolonier, og som vi kæmpede en krig for at befri os selv fra." Jeg opfordrer jer til at læse denne erklæring og gennemgå de barbariske handlinger fra kong George III af Storbritannien, som USA's grundlæggere har oplistet, og tænke over Dianes ord.

(https://www.sareforsenate.com/july_4_2022_distribution?splash=1)

Den 24. november 1984, blev der på Schiller Instituttets tredje internationale konference, vedtaget en erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder, som blev underskrevet af over 1.500 borgere fra mere end 50 lande. [<https://schillerinstitute.com/inalienable-rights-man/>]

Erklæringen er baseret på den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 med kun få ændringer, der er indført for at tage hensyn til forskellige særlige træk ved den globale kamp, for menneskets frihed og værdighed i dag. Sandheden og den stærke indflydelse af dette dokument er langt mere indlysende i dag, hvor den transatlantiske økonomi, nu befinder sig i en tilstand af frit fald og hyperinflationært sammenbrud, som bevidst er blevet påtvunget både Europa og Nordamerika af de finansielle oligarker i City of London og Wall Street, med en indvirkning på udviklingslandene, der kun kan opfattes som malthusiansk folkedrab. Samtidig forbereder disse ledere, der er langt mere sindssyge end den ynkelige kong George III, en krig mod Rusland og Kina, hvis ledere, det skal bemærkes, har samlet langt størstedelen af verdens nationer og folk til at samarbejde om videnskabelig, økonomisk og kulturel udvikling, som det blev demonstreret ved BRIKS-Plus-arrangementerne den 24. juni i Beijing.

Tænk på disse ord fra Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder. Den indeholder den mest berømte sætning fra USA's uafhængighedserklæring, for hvilken USA selv har kæmpet gennem borgerkrig og civile stridigheder for at opretholde fuldt ud: "Vi anser disse sandheder for at være selvindlysende: at alle mennesker er skabt lige; at de af deres skaber er udstyret med visse ukrænkelige rettigheder; at blandt disse er liv, frihed og stræben efter lykke." Derefter anføres det, at når "en lang række af misbrug og overgreb ... viser, at det er hensigten at reducere dem under absolut herskervælde; det er deres ret, det

er deres pligt, at forkaste en sådan regering og sørge for nye beskyttere af deres fremtidige sikkerhed.”

“Regeringen”, der er skyldig i sådanne “misbrug og overgreb” i dag, er ikke blot de suveræne stater – selv om staterne i den vestlige verden bestemt deler skylden og er medansvarlige – men snarere regeringen for det nu smuldrende globale finanssystem, der ikke kontrolleres af folkevalgte embedsmænd, men af cheferne for Bank of England, Federal Reserve Bank og herrerne i IMF og Verdensbanken, som så hensynsløst har forkastet Franklin Roosevelts oprindelige hensigt med disse institutioner: at gøre en ende på kolonialismen og omdanne de tidligere kolonier til moderne agroindustrielle nationer.

Schiller Instituttets erklæring om menneskehedens ukrænkelige rettigheder opregner disse misbrug af det finansielle imperium med centrum i City of London og Wall Street, ligesom den oprindelige erklæring mod kong George III. Blandt disse misbrug, som nu gælder såvel for USA og Europa som for udviklingslandene, er følgende:

“De har nægtet at give deres samtykke til vores udviklingsplaner, de mest sunde og nødvendige for almenvellet.”

“De har forbudt deres banker at engagere sig i anliggender af umiddelbar og presserende betydning for os, og på lige vilkår.”

“De har dikteret os handelsbetingelser og valutaforhold, som har afstået vores rettigheder som ligeværdige i verdenssamfundet, en for dem uvurderlig retttighed og kun formidabel for tyranner...”

“De har væltet legitime regeringer gentagne gange, fordi de med mandig fasthed har modsat sig deres indgreb i folkets rettigheder.”

“De har i lang tid og i mange tilfælde, efter sådanne

omstyrtelser, nægtet at tillade andre reformerende kræfter at blive valgt i demokratisk form...;"

"De har hindret retfærdigheden ved at yde hjælp og bistand til udemokratiske kræfter, som de betragtede som deres 'aktiver'..."

"For at have afbrudt vores samhandel med alle dele af verden; for at have pålagt os betingelser uden vores samtykke."

Vi er nået til et tidspunkt i historien, hvor faren er så omfattende – ikke kun for atomkrig, men også for økonomiske forhold, hvor folk simpelthen ikke kan overleve – at et stigende antal mennesker endelig er villige til at kaste deres illusioner om, at "magthaverne" på en eller anden måde vil forhindre civilisationens opløsning, bort og begynde at lede efter løsninger på den globale krise. Faren er ikke for en enkelt nation, men for civilisationen som helhed – og løsningen, hvis suveræne nationer skal overleve, kan kun findes på niveauet for civilisationen som helhed – en grundlæggende sandhed, som Lyndon LaRouche længe har erkendt.

Med henblik herpå har Schiller Instituttet udsendt en underskriftsindsamling: Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System, som du bør underskrive og udbrede. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system]

Søndag den 3. juli kl. 19.00 – dagen før 246-årsdagen for USA's uafhængighedserklæring – vil Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare tale til verden på Schiller Instituttets hjemmeside: "Denne 4. juli: Erklær et nyt Bretton Woods". [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/06/28/this-july-4-declare-for-a-new-bretton-woods/>]

Skal USA være en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører?

Den 29. juni (EIRNS) – På et møde i præsident James Monroes regering den 7. november 1823 argumenterede den daværende udenrigsminister John Quincy Adams, kraftigt imod den unge amerikanske republiks foreslåede strategiske alliance med Storbritannien, som var blevet foreslået af den britiske udenrigsminister George Canning. “Det ville være mere ærligt og værdigt”, argumenterede Adams, “at erklære vores principper udtrykkeligt over for Rusland og Frankrig, end at komme ind som en slæbebåd i kølvandet på den britiske skibsfører.”

Mens vi nærmer os 246-årsdagen for uafhængighedserklæringen denne 4. juli, er det stadig den centrale politiske krig, der udkæmpes i USA i dag: mellem dem, der vil følge Storbritannien i forsvaret af deres bankerotte, transatlantiske finanssystem og deres ønske om krig på den ene side, og dem, der lokaliserer USA's identitet og interesser i det amerikanske system med højteknologisk, økonomisk udvikling og tilhørende internationalt samarbejde, som Lyndon LaRouche mest forbilledligt har anbefalet i den moderne tidsalder.

Det førstnævnte politiske udsyn, kom på dramatisk vis til udtryk i forbindelse med den faretruende fiasko, som NATO-topmødet i Madrid, Spanien, den 28.-29. juni udgjorde. NATO brændte på mødet alle resterende officielle broer til Rusland, proklamerede et nyt strategisk koncept om konfrontation med både Rusland og Kina, og annoncerede i øvrigt øgede militære indsættelser i hele Europa for yderligere at omringe Rusland – alt sammen under rammerne af fuld opbakning til Kiev-regimet i Ukraine.

(https://www.nato.int/nato_static_fl2014/assets/pdf/2022/6/pdf/290622-strategic-concept.pdf)

Den " krigsherre ", der definerer denne politik for et nukleart opgør med Rusland, er Storbritannien, hvis nye chef for generalstaben, general Sir Patrick Sanders, talte på Royal United Services Institute's Land Warfare Conference den 28. juni, for at annoncere en politik om at være "utvetydigt parat til at kæmpe for NATO's territorium", da "hvis vi ikke formår at afskrække [Rusland], er der ingen andre alternativer, i betragtning af omkostningerne ved et potentielt modangreb og den dertil knyttede nukleare trussel".

"Slæbebåden" i den eskalerende konflikt blev spillet af USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan, der samme dag fortalte journalisterne, at NATO's nye strategiske koncept "vil beskrive den trussel, som Rusland udgør, i klare vendinger", og at Kina også udgør en "mangesidet udfordring". Derfor, sagde han, "vil USA og NATO forstærke deres styrkeposition på den østlige flanke" – dvs. øge tilstedeværelsen af tropper og udstyr i den østlige del af Europa betydeligt, i en kampstilling mod Rusland.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov drog den eneste mulige konklusion. Ruslands argumenter gennem år og endda årtier, om behovet for at respektere "princippet om sikkerhedens udelelighed" – dvs. at alle nationers sikkerhedsinteresser skal respekteres og opfyldes – har været "forgæves". Da Ruslands bekymringer "fuldt ud ignoreres på arrogant vis", vil Rusland drage de nødvendige konklusioner.

Men det er ikke slutningen på historien – langt fra.

I Europa står nationer som Tyskland over for 15-25 % nedbrud af deres fysiske økonomier i år, da det antirussiske sanktionsregime – som er påkrævet af de desperate bestræbelser på at holde det bankerotte transatlantiske finanssystem i live – fører til drastiske nedskæringer på energi, fødevarer og andre vigtige nødvendigheder. Politisk set er krisen ved at nå kogepunktet i befolkningen. I syd vender mange nationer sig mod de muligheder, der åbner sig med Kinas Bælte- og Vej-

Initiativ, og med den bebudede udvidelse af BRIKS-gruppen. Og i USA finder en oprørske befolkning politiske svar på deres fortvivlede forvirring, i aktiviteter som dem, der udføres af LaRouche-partiets kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Saxe, og i Schiller Instituttets netop udsendte "Call for an Ad-Hoc Committee for a New Bretton Woods System", hvis forfatter og første underskriver er Helga Zepp-LaRouche.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/call_for_an_ad-hoc_committee_for_a_new_bretton_woods_system

Frem for alt er der en voksende anerkendelse – både i USA og i udlandet – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouches unikke budskab. Som det blev udtrykt meget velformuleret i et Telegram-indlæg den 27. juni af Sergey Glazyev, medlem af det russiske Videnskaberne Akademi og minister med ansvar for integration og makroøkonomi i den Eurasiske Økonomiske Kommission:

"For et kvart århundrede siden beviste vor tids dybeste tænker, L. LaRouche, det uundgåelige i det vestlige finanssystems kollaps, der er bygget på finansielle pyramider og bobler, den generelle afskrivning af gæld og nulstilling af derivater. Han opfordrede til, at der skabes et nyt finanssystem, som skal tjene behovene for en udvidet reproduktion af realøkonomien."

Skal USA så være en slæbebåd i kølvandet på den britiske krigsherre? Ikke hvis Lyndon LaRouche har noget at sige om det.

Et udbrud af fornuft på utænkelige områder? Vind kampen for et nyt paradigme!

Den 28. juni 2022 (EIRNS) – Mellem den grundlæggende umulighed af en ukrainsk “sejr”, den smertefulde økonomiske ødelæggelse forårsaget af sammenbruddet af det fremherskende, transatlantiske finanssystem og økonomiske paradigme og demonstrationen af et muligt nyt paradigme, som senest blev fremvist på det nylige BRIKS-Plus-møde, er et gennembrud af fornuft muligt, og en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur for verden er en realitet!

Mens NATO samles til topmødet i Madrid, har CNN nødtvungent måttet indrømme, at private drøftelser i Det Hvide Hus bekræfter, hvor dårligt det faktisk går for NATO med krigen i Ukraine. Op til topmødet har den tyrkiske præsidents embedsværk fremsat en klar erklæring om, at mens nogle nationer søger at bruge Ukraine-konflikten som et middel til at svække og skade Rusland, har Tyrkiet søgt og tilstræber fortsat, at finde en forhandlingsløsning for at afslutte den militære operation.

Hvad vil fremtiden bringe?

Den pompøse NATO-chef Jens Stoltenberg erklærer, at Rusland og Kina er trusler mod NATO's “værdier” og “retsstatsprincippet”. Vanvittige love og kommercielle beslutninger er målrettet Kina i forbindelse med Xinjiang. Michelle Bachelet, FN's højkommisær for menneskerettigheder, blev angrebet – af institutioner, der græder krokodilletårer – for ikke at have fordømt Kina tilstrækkeligt efter sin rejse til den pågældende region. Hvorledes vil disse fromme menneskerettighedsforkæmpere reagere på hendes kommissions rapport om, at et årti med konflikt i Syrien har kostet næsten

307. 000 civile syrere livet?

Der er en grænse for hykleri, for et uddøende paradigmes magt, som kun består af pisk og ingen gulerod.

Der opstår et tidspunkt i menneskets liv, hvor store forandringer kan realiseres gennem en dedikeret indsats i det, der kan forekomme at være et øjeblik.

Lad os gøre nutiden til et sådant øjeblik, ved at samle verden om Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches initiativ for omgående at indkalde til en international krisekonference – et nyt Bretton Woods!

Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og

det Udviklingsinitiativ

Globale

København, den 28 juni 2022. Li Xing, ph.d.: Kinesisk forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur:

Xi Jinpings forslag fra april om en ny international sikkerhedsarkitektur, Bælte- og Vej-Initiativet og det Globale Udviklingsinitiativ.

Tale til Schiller Instituttets seminar i Danmark og Sverige, den 25. maj 2022: For en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke. NEJ til at afskaffe forsvarsforbeholdet. NEJ til Sverige og Finland i NATO

Ordstyrer Michelle Rasmussen: Næste taler er Li Xing, som er direktør for Forskningscentret for udvikling og internationale Forhold ved Aalborg Universitet i Danmark. Han har en ph.d. i dette emne. Li Xing er professor ved Institut for politik og Samfund og Det Samfundsvidenskabelige Fakultet og er desuden forfatter. Ordet er dit.

Li Xing: Først og fremmest vil jeg gerne takke dig, Michelle, og takke Schiller Instituttet i Danmark for at have inviteret mig til at deltage i dette seminar. Jeg har virkelig lært meget af de foregående taleres analyser, især af Helga, Jens Jørgen Nielsen og Jan Øberg. De er langt større eksperter i Ukraine-sagen end undertegnede. Jeg vil forsøge at give et perspektiv fra et kinesisk synspunkt. Jeg husker, at Jens startede med at fortælle om det at blive ældre og om den historiske udvikling af hans erfaringer.

Det samme gælder for mit vedkommende. Da jeg kom til Danmark, var jeg 25 år gammel, og kan nu se håret blive gråt. På det tidspunkt, det var i firserne, var Kina i gang med økonomiske reformer, i den meget tidlige fase. Kina var meget fattigt,

målt på alle områder, men i dag er Kina meget mere avanceret, meget mere udviklet og har opnået stor succes på alle niveauer. På sin vis har tingene ændret sig.

På det tidspunkt, for 40 år siden, var der ingen, der betragtede Kina som en trussel. Men i dag kan man se en række vestlige medier, der dæmoniserer Kina og bagvasker Kina. Så jeg tænker, hvad er der galt med disse ting? Der må være noget, der ændrer sig, fordi Kinas magt gjorde Vesten meget bange, eller af andre årsager. Helga har bidraget med en stor mængde analyser.

Emnet i dag handler om den internationale sikkerhedsorden. Det er meget vigtigt for mig, fordi jeg er professor i internationale relationer. Jeg mener virkelig, at dette emne er ekstremt vigtigt og aktuelt.

Først og fremmest vil jeg gerne tale om Kinas holdning til krigen i Ukraine. De førende vestlige medier beskriver Kinas standpunkt som akavet. Måske forekommer den faktisk at være meget akavet. Ifølge min fortolkning kan den kinesiske holdning til Ukraine-krigen fortolkes som en mønt bestående af to sider. På den ene side handler det om suverænitet, om territorial integritet. Krigen påvirker naturligvis Ukraines suverænitet og territoriale integritet.

Men på den anden side af mønten er det præcis det, som Helga og Jens Jørgen omtalte. Hvad er de faktorer, som udløste Ruslands adfærd? Var Ruslands handling udtryk for den amerikanske model med præventivt selvforsvar? For under antiterrorkrigene brugte amerikanerne præventive angreb, præventivt selvforsvar som et argument, som en slags forsvar for deres krigspolitik. Så vi er nødt til at forstå, hvorfor Kinas holdning beskrives som værende akavet.

Vi må ikke glemme, at Kina og Rusland lige før krigen havde en fælles erklæring, hvor begge parter faktisk meget klart erklærede, at de vil støtte hinanden med hensyn til den anden

parts nationale sikkerhedsspørgsmål. For Ruslands vedkommende er det krisen i Ukraine, og for Kinas vedkommende er det Taiwan-spørgsmålet. Begge parter var også enige om, at NATO's udvidelse betragtes som en omringning af Rusland, hvilket er en sikkerhedsmæssig bekymring for Rusland. De to lande var også imod en amerikansk ledet militærlejr eller sikkerhedslejr i det asiatiske Stillehavsområde. Man kan sige, at den kinesiske holdning består af to aspekter, men at den er mere sympatisk over for den russiske part. Dette er min fortolkning.

Jeg mener også, at Helgas udlægning af fejlen ved den nuværende sikkerhedsstruktur, som hun kalder geopolitik, hvilket betyder, at en blok af nationer forsøger at definere eller har defineret deres interesser over for en anden blok af nationer – det betyder, at når man danner blokke, føler man sig sikker, men man får modstanderen på den anden side til at føle sig usikker. Dette udgør dilemmaet.

Jeg finder faktisk, at Helgas synspunkt er helt i tråd med den kinesiske præsident Xi Jinpings forståelse af manglerne ved den nationale sikkerhedsorden i dag, og det, som Xi Jinping for nylig på en konference kaldte en blokbaseret sikkerhedsstruktur. Han betegnede det også som gruppepolitik, blokkonfrontation, små kredsløb. Man kan se, at både Helgas og Xi Jinpings forståelse af manglerne i den nuværende sikkerhedsarkitektur er ganske identiske.

Hvis jeg skal foretage en dybdegående analyse – hvad er der så helt præcist galt med den nuværende sikkerhedsstruktur? Det vil sige, hvis man betragter venstre side, har man NATO, og man kan se NATO's udvidelse i hele denne historiske periode siden 1990'erne. I dag taler vi om Finland og Sverige, og nu skal Danmark stemme om, hvorvidt landet skal tilslutte sig en europæisk hær, en slags uafhængigt sikkerhedsorgan, men det er mere eller mindre også inden for samme struktur som NATO. Det er gruppepolitik, blokkpolitik.

På højre side kan man se, at vi har andre typer af blokbaserede sikkerhedsstrukturer: Five Eyes [efterretningsalliancen bestående af Australien, Canada, New Zealand, Storbritannien og USA]. Inden for Five Eyes er der AUKUS med tre lande: Storbritannien, Australien og USA, som udgør en endnu mindre gruppe. Måske mener de, at Canada og New Zealand ikke er stærke nok til at modstå Kina. Måske har man ikke tillid til dem. Disse tre lande danner en endnu mindre kreds.

Så er der Quad: Indien, USA, Japan, Australien. Der er Indo-Pacific Security Dialogue. Biden var i Sydkorea for et par dage siden, og folk begynder at tale om, hvorvidt Sydkorea bør være en del af Quad-området.

Der er tale om multilaterale blokke, men der er også bilaterale blokke. Der er Japan-USA eller Sydkorea-USA. Der er også Australien-USA. Alle disse lande omgiver Kina og forsøger på en eller anden måde at holde Kina i skak.

Hovedproblemet ved denne type sikkerhedsstruktur er det vi kalder sikkerhedsdilemma-spiralen, hvilket betyder, at lande kan risikere at blive destruktive over for hinanden. Hvis land A reagerer på noget, vil land B styrke sin kapacitet til at modvirke land A. Så bliver land A bekræftet af land B's handling. Så er land A nødt til at investere yderligere i militære midler. Dette er en slags dilemma-spiral, som er meget destruktiv. De foregående talere har tidligere forklaret det.

Jeg er professor i internationale relationer, og mange i dette publikum forstår ideen om en international orden. Når vi taler om den internationale orden, starter vi med den Westfalske Fred, og Helga nævnte også den Westfalske Traktat fra 1648. Den Westfalske Konference eller "den Westfalske Orden" blev betragtet som den første internationale orden, en regelbaseret orden baseret på to hovedprincipper: staters suverænitet og territorial integritet.

Disse to hovedprincipper blev også indskrevet i FN's charter. Da USA eller de allierede lande, efter Anden Verdenskrig oprettede FN, sammen med Bretton Woods-systemet, indgik disse to grundprincipper i FN's charter.

Desværre følte de sig efter Den kolde Krig, hvor USA var førende i Vesten, meget begejstrede. De blev fuldstændig indlejret i denne triumf-mentalitet, og denne form for mentalitet blev teoretiseret eller begrebsmæssigt forestillet af Francis Fukuyama, den amerikanske politolog, som "historiens afslutning". Nu skulle Vesten bestemme. Der er ingen alternativer. Det liberale demokrati efter amerikansk forbillede og den liberale kapitalisme er den eneste vej. Derfor er USA og Vesten ligeglade med den Westfalske Orden. Den er ikke betydningsfuld. Vi ser, hvad der sker. Vi har bombningen af Jugoslavien eller Irak-krigen, farvede revolutioner: den orange revolution, tulipanrevolutionen, rosenrevolutionen, alle disse revolutioner. Hvor er de grundlæggende principper i den internationale orden: suverænitet og territorial integritet? Nej. Det er typiske interventionsbaserede revolutioner.

Nu undres jeg virkelig meget. Med hensyn til krigen i Ukraine taler alle europæiske lande, alle vestlige lande om suverænitet og territorial integritet. Jeg overvejer, hvad med disse revolutioner og interventionisme? Jeg erindrer, at under alle disse farverevolutioner var et af argumenterne, at hvis statsledere ikke er dygtige, hvis de ikke overholder vestlige standarder for demokrati og menneskerettigheder, så bør de afsættes. Det er den samme logik, som Putin måske har i tankerne, at hvis han føler, at Ukraine skaber et sikkerhedsdilemma for ham, så vil han fjerne det. Er dette en dobbeltmoral?

Nu bevæger vi os ind i den fremtidige verdensorden. Hvad vil verdensordenen udgøre? Jeg har den opfattelse, at der vil være tale om et system med flere ordener. Det er et af de projekter, jeg er involveret i, og vi har fået støtte til at

teoretisere om den fremtidige verdensorden, som vil være en multi-orden, ikke én verdensorden med forskellige poler, men en multi-orden, dvs. grupper af lande, der er allieret med én stor magt langs kulturelle, identitetsmæssige og historiske linjer. Er det den verden, som vi kommer til at se? Det aner jeg ikke.

Jeg er nødt til at understrege, hvad løsningen er fra Kinas perspektiv. Præsident Xi Jinping holdt en tale på Boao Forum for Asien den 27.-28. april, hvor han understregede et par nøglepunkter som led i sit globale sikkerhedsinitiativ. Han påpegede vigtigheden af fælles, omfattende, samarbejdsorienteret og bæredygtig sikkerhed, fordi en bredt baseret sikkerhed ikke er holdbar. Han påpegede også, at det blokbaserede NATO er et produkt af Den kolde Krig. Vi bør opgive Den kolde Krigs mentalitet. Vi bør modsætte os unilateralisme og gruppepolitik og arbejde for en fredelig løsning af kriser.

Vi bør afvise dobbeltmoralen. Jeg har netop påpeget dobbeltmoralen. Vi bør endvidere modsætte os unilaterale sanktioner. Dæmoniseringen af Rusland er et aspekt, og sanktionerne mod Rusland er et andet aspekt, fordi der ikke er nogen sanktioner, som er godkendt af FN. Det er EU's eller Vestens egne sanktioner. Kineserne og Xi Jinping gjorde desuden opmærksom på, at ikke-indblanding i interne anliggender er et af principperne. Jeg kan huske, at Jan Øberg talte om de fem principper for fredelig sameksistens, og dette er et af principperne.

Kina foreslog, at vi skal opbygge en afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur.

Jan og Helga talte netop om udvikling, og at vi skal samarbejde om dette. Det kinesiske koncept er, hvis jeg forstår det korrekt, at der skal være en stærk sammenhæng mellem sikkerhed og udvikling. Sikkerhedskonceptet går i bund og grund ud på at hæve sig over en ensidig sikkerhed og søge

fælles sikkerhed, gennem gensidigt fordelagtigt samarbejde. Det er et begreb, der er etableret på grundlag af fælles interesser, og det er befordrende for sociale fremskridt.

Den kinesiske opfattelse er, at der ikke er nogen udvikling uden sikkerhed, og at der heller ikke er nogen sikkerhed uden udvikling. Det gælder begge veje. Kina ser økonomisk udveksling som en vigtig vej til samarbejde. Sikkerhed og udvikling hænger i det store og hele sammen. De kan ikke adskilles.

Hvis man ser på Kinas internationale forbindelser, er størstedelen af Kinas eksterne forbindelser, og de vigtigste karakteristika for Kinas eksterne forbindelser, økonomi og handel. Meget lidt er baseret på sikkerhedsspørgsmål. F.eks. Kinas "Ét bælte, én Vej" [Bælte- og Vej-Initiativet], som Helga nævnte. Hvis man ser på "Ét bælte, én Vej" i forhold til den USA-baserede Indo-Stillehavsstrategi, er den helt anderledes. Kinas Et bælte, en Vej fokuserer på transport, infrastruktur, handel, investeringer, energi osv. Hvorimod strategien for Indo-Stillehavsområdet, omfattende fire lande: Indien, USA, Japan og Australien, handler om sikkerhed, militær og forsvar. Biden har et topmøde i dag med ASEAN-lederne, og det er tydeligt, at ASEAN-lederne nægter at vælge side, fordi Kina er deres største økonomiske partner. Australien har fået en ny regering. Lad os vente og se, om Australien vil ændre de politiske holdninger.

Bælte og Vej fokuserer på sammenhængskraft. Jeg kan huske, at Jens Jørgen, Jan eller Helga talte om sammenhængskraft. Det er ekstremt vigtigt. I øjeblikket er Kina ved at bygge højhastighedstog i Sydøstasien, og måske vil det senere sprede sig yderligere. Nu har vi i Asien den største handelsblok, der hedder (RCEP). Hvis man ser på statistikkerne, kan man se, at det er den største økonomiske blok, hvilket betegner et frihandelsområde. Dette er Kinas ambitioner. Det er Kinas visioner og mål. Økonomisk udvikling, økonomisk forandring og handel.

I dag er resultatet meget tydeligt. Kina er den største økonomiske partner for 128 lande ud af 190 lande, ironisk nok inklusive vores allierede, inklusive USA's nære allierede, som er imod Kina. Hvis man ser på ASEAN, er Kina deres største økonomiske partner. Hvis man betragter Afrika, Latinamerika og selv EU i dag, er Kina EU's største handelspartner. Selv Quad, en slags sikkerhedsalliance mod Kina. Hvert land i Quad har Kina som sin største økonomiske partner. Dette er dilemmaet i dag. Så hvis man ønsker at tale om økonomisk afkobling? Jeg mener ikke, at det er så let.

Konklusionen er nu, at økonomisk udvikling og sikkerhed er sammenflettet og også indlejret i hinanden. Den eksisterende internationale arkitektur, sikkerhedsarkitekturen, lægger for stor vægt på den militære dimension. Medmindre verden prioriterer at afhjælpe den globale fattigdom og udvikling, kan sikkerhed på lang sigt forblive uløseligt.

Krigen i Ukraine skaber våbenudgifter i Europa og underminerer udviklingsbistanden til verdens fattigste lande. Nu er de europæiske lande begyndt at øge deres våbenudgifter og også øge udgifterne til flygtninge i Europa, hvilket indebærer, at de tilmed vil skære i bistanden til de fattigste lande. Se på USA's militærbudget – 813 milliarder i år under Biden-regeringen. USA's internationale bistand udgør kun 4 % af dets militæruddgifter.

Jeg tror ikke, at verden vil blive fredelig uden økonomisk udvikling. Konklusionen er, at økonomisk udvikling langt hen ad vejen er den bedste form for konfliktforebyggelse og konfliktløsning. Jeg tror, at Kina kæmper for at få verden til at bevæge sig i retning af denne opfattelse.

Jeg ved, at Kina ikke er perfekt. Der er en række problemer, en del fejl, en del svagheder, som vi kan diskutere. Men jeg anser den overordnede retning, som Kina kæmper for, for at være optimal og befordrende for verdensfreden.

Tak, fordi I lyttede med.

Fire internationale topmøder i juni

Den 26. juni 2022 (EIRNS)-Der afholdes fire store internationale topmøder i den sidste uge af juni, som i høj grad opsummerer de udfordringer, som planeten står over for i øjeblikket. BRIKS-topmødet, som Kina var vært for, sluttede den 24. juni og præsenterede et perspektiv på fremtiden – en fremtid baseret på udvikling og samarbejde for at løse de alvorlige økonomiske og strategiske kriser, som menneskeheden står over for. Det blev efterfulgt af EU-topmødet, derefter det igangværende G7-topmøde i Tyskland og endelig NATO-mødet, der er planlagt til den 28.-30. juni i Madrid – disse tre er alle opsatte på at videreføre et bankerot og konfliktskabende system, med centrum i City of London og Wall Street.

En leder i den 24. juni-udgave af Kinas Global Times beskrev essensen af problemet: “Vi kan se to særskilte forslag til global styring ... og menneskehedens fremtidige skæbne afhænger i høj grad af resultatet af dette historiske kapløb... Verden er endnu en gang kommet til en skillevej. Fred eller krig? Udvikling eller tilbagegang? Åbning eller lukning? Samarbejde eller konfrontation?”

(<https://www.globaltimes.cn/page/202206/1268977.shtml>)

Lyndon LaRouche forudså ikke blot dette for årtier siden, men kom samtidig med de politiske løsninger, som stadig er tvingende påkrævet. I sin artikel af 26. maj 2006 “The Governments Are Collapsing: The Cities of the Plain”, udtalte LaRouche ligeud:

“Den nuværende økonomiske form som følge af dette fremadstormende sammenbrud af systemet, opstod ikke inden for realøkonomien: den fysiske økonomi, til forskel fra det rent pengepolitiske system. Krisen kunne stoppes ved at sætte kilden til problemet, det nuværende monetære-finansielle verdenssystem, under konkursbehandling, hvis dette blev gjort i fællesskab af et relevant hold af samarbejdende nationale regeringer. Under de nuværende omstændigheder er pengepolitikernes valgmuligheder, løse penge eller stramme penge, former for politisk onani, ligesom fåreagtige, messende rituelle henvisninger til “udbud og efterspørgsel”. For dem, der tror på en realøkonomi, dvs. en fysisk økonomi, snarere end at være en del af den fraktion, der er med i noget pengepolitisk pladder, er løsningen på krisen det samme princip, som er udtrykt i de foranstaltninger, der med succes blev truffet af USA’s præsident Franklin Roosevelt... Lidenskaben for at få opfyldt målet for ens øjeblikkelige begær uden at betale for det, er blevet den fremherskende form for spidsfindighedens herredømme i vores nyere tid.” (https://larouchepub.com/lar/2006/3321cities_of_plain.html)

Oberst Richard Black: “USA fører verden ud i atomkrig”.

Interviewet er udgivet af Schiller Institute d. 26. april 2022 på denne video.

Interviewet er oversat til dansk af Jens Kristian Bech Pedersen og udgivet i NewSpeek den 15. juni 2022. Det kan læses i engelsk transskription på dette link.

MB: Goddag. Jeg hedder Mike Billington (MB) fra Executive Intelligence Review og Schiller Institute.

I dag sidder jeg her sammen med oberst og senator Richard Black (**Oberst RB**), der har gjort tjeneste i 31 år i det amerikanske Marinekorps og i den amerikanske hær. Og som derefter har siddet i Virginia House of Delegates fra 1998 til 2006, og i staten Virginia Senate fra 2012 til 2020. Oberst Black vil få lejlighed til i løbet af interviewet selv at beskrive sin militære tjeneste.

Så velkommen til oberst Black.

Vi har USA, UK og NATO, som protesterer mod Rusland i den krig, der foregår i Ukraine, og vi har den økonomiske krig, der bliver ført direkte imod Rusland; og dette bliver ledsaget af en informationskrig, der har til formål at dæmonisere Rusland og særligt præsident Vladimir Putin.

Et ofte gentaget billede er, at de russiske militære styrker udfører grusomme aktioner med mord på civile, ødelæggelse af beboelsesområder – og ofte henviser man til de russiske militære operationer i Syrien (*OA: fra 2015 og fremefter*), og påstår, at de har gjort de samme ting i Syrien, og især imod Aleppo. Disse skulle være formodede eksempler på deres krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Oberst Black, du har været en førende international talsmand, der gennem mange år har afsløret løgnene om, hvad der foregik i Syrien og under krigen mod Syrien. Så lad mig for det første spørge: Hvordan og hvorfor blev Rusland involveret militært i Syrien? Og hvordan står dette i kontrast til USA's og NATO's formodede retfærdiggørelse af deres militære intervention i Syrien?

Forskellen på USA's og Ruslands krigsførelse i Syrien

Oberst RB: Ja, lad mig begynde med at gøre vore lyttere opmærksom på, at jeg er meget patriotisk. Jeg meldte mig frivilligt til Marinekorpset. Og jeg meldte som frivillig til at deltage i Vietnam-krigen, hvor jeg kæmpede sammen med Marinekorpset i de blodigste kampe under hele krigen; som

helikopterpilot gennemførte jeg 269 kampmissioner med min helikopter. Min helikopter blev under fire af missionerne ramt af luftværnsild. Jeg kæmpede derefter i Vietnam som infanterisoldat i Første Marine Division. Og under én de halvfjerds kamppatrulje-opgaver, som jeg deltog i, blev begge mine radiomænd dræbt, og jeg selv blev såret, mens vi med et modangreb forsøgte at redde en marineenhed, der var blevet omringet i en fremskudt stilling.

Så jeg er meget pro-amerikansk. Jeg var faktisk selv en del af NATO, og jeg var rede til at dø i Tyskland for at forsvare det land mod et angreb fra Sovjetunionen.

Men jeg føler ikke, at – – – hvad jeg vil sige er, at Rusland er overhovedet ikke Sovjetunionen. Folk forstår ikke dette, for medierne har ikke gjort det klart. Men Rusland er ikke en kommunistisk stat; Sovjetunionen var derimod en kommunistisk stat.

Aleppo

Altså, der er især én påstand, som jeg har hørt, og som specielt har irriteret mig, måske på grund af mine erfaringer i Syrien. Forstår du, jeg har været i byen Aleppo. Aleppo er den største by i Syrien; eller det har den i det mindste været, før krigen begyndte. Der blev udkæmpet et enormt militært slag i og omkring Aleppo. Nogle kalder det den syriske krigs "Slaget om Stalingrad"; og det er ikke en dårlig sammenligning. Det var en frygtelig og voldsom kamp, som fandt sted fra 2012 til 2016. Under al form for kamp i by er enhver militær styrke tvunget til at ødelægge bygninger. Bygninger bliver sprængt i stumper og stykker i et uhyre massivt omfang; og dette sker hele tiden, mens kampene kæmpes, og også når de genoptages efter en kamppause.

Forstår du, jeg har bevæget mig gennem Aleppos gader, mens der stadig foregik kampe omkring mig. Jeg har stået og kigget ud igennem de revner, der var imellem sandsækkene, over imod de områder, der var behersket af fjenden. Jeg har stået oppe på

de kampvogne, der var blevet skudt itu, og har oplevet den slags ting.

Hvad jeg ved, og som jeg kan fortælle om Aleppo, er, at Rusland havde en ejendommelig modvilje mod at blive inddraget i krigen i Syrien. Krigen begyndte i 2011, da USA foretog en operativ indsættelse af strategiske efterretningsenheder, og begyndte at koordinere med Al Queda og andre terrorgrupper. Vi havde også været stabile støtter af Al Queda i lang tid, før krigen formelt begyndte. Vi støtter tilmed Al Queda i dag, hvor de er blevet trængt sammen i Idlib-provinsen (*OA: i det nordvestlige syrien*).

CIA har sendt forsyninger til dem under den hemmelige operation Timber Sycamore; vi har givet dem alle de panserværnsvåben og luftværnsmissiler, som de har. Vi har altid brugt Al Queda som stedfortræder-enhed (*OA: proxy-enhed*) for vore landstyrker. Al Queda har sammen med ISIS udført kampmissioner for USA, og har gjort det sammen med et stort antal tilknyttede organisationer, der på en måde indbyrdes udveksler kampstyrker med hinanden. Vi har Den Frie Syriske Hær (*OA: oprørshæren i Syrien*) og dens soldater, der bevæger sig uhindret og vedvarende fra ISIS til Al Queda og videre til Den Frie Syriske Hær.

Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering

Det var altså os, der startede denne krig. Men USA har en strategisk politik, der går ud på at anvende stedfortræderenheder, når der skal føres krig. Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering. For at opnå dette brugte vi stedfortræder-soldater, der var de mest voldelige af alle terrorister.

Noget ganske lignende sker for øjeblikket i Ukraine. Men lad os vende tilbage til Aleppo. Med den syriske hær, der kæmpede sammen med Hizbollah, som var meget effektiv, og nogle styrker, der var blevet organiseret af Iran, så var Syrien virkelig noget af en indviklet forestilling, der skulle styres

af de syriske generaler. De havde udkæmpet denne voldsomme bykamp, en meget brutal og morderisk kamp; og de havde kæmpet den i fire år, førend Rusland overhovedet gik ind i krigen. Så efter fire års kampe var Aleppo præget af enorme ødelæggelser.

På dette tidspunkt fik Rusland en opfordring fra Syriens lovlige regering til at gå ind i krigen. Men i modsætning til de oplysninger, vi fik fra mange af medierne, gik de ikke ind i krigen med landstyrker. Jo, de havde nogle få landbaserede enheder; de havde enheder fra militærpolitiet, nogle få artillerienheder, nogle få specialoperationsenheder og en del militærrådgivere og den slags. Men de gik ikke ind med nogen betydelig landstyrke.

Derimod var der en meget betydelig og effektiv luftstyrke, som støttede det syriske luftvåben. Men det var i virkeligheden først i krigens sidste år under slaget om Aleppo, i krigens sidste år, at russerne gik ind i krigen. Deres luftvåben var meget effektiv, og det på et tidspunkt, hvor de syriske styrker havde opnået en ganske betydelig nedslidning af terrorenhederne. De russiske styrker var derfor i stand til at afgøre udfaldet af krigen. Aleppo blev dermed den afgørende sejr under hele den syriske krig.

Men at lægge skylden på russerne for den massive ødelæggelse, der foregik i Aleppo, er ganske bizart; for russerne var der slet ikke, var slet ikke til stede, da dette skete. Dette er simpelthen blot en del af den propaganda-fortælling, som har været ganske effektiv i Vesten. En fortælling, der er gået ud på at dæmonisere Rusland, og at fremsætte påstande uden substans og hold i virkeligheden. Men folk husker ikke de historiske kendsgerninger omkring disse ting, som er ret komplekse. Så nej, Rusland var ikke i nogen henseende ansvarlige for den massive ødelæggelse af byen Aleppo.

MB: Hvordan vil du sammenligne de krigsmetoder, som Rusland har brugt, i modsætning til de metoder, der er anvendt af USA

og dets allierede i Syrien?

USA's terrorprægede militærstrategi under krigen i Syrien

Oberst RB: Ja, først og fremmest er det amerikanske engagement, USA's krig imod Syrien, en aggressionskrig. Vi indsatte vort strategiske efterretningsvæsens yderst hemmelige operationsenheder fra CIA's center for specialaktiviteter; det er en slags James Bond-fyre fra CIA. De er totalt machiavellistiske; de vil gøre hvad som helst; der gælder ingen grænser for disse fyre. Dem sendte vi ind i Syrien. Og det var os, der startede krigen i Syrien. Der var slet ikke krig, før vi sendte CIA ind for at koordinere med Al Queda-elementer.

Så vi startede krigen.

Og vi var ikke blevet inviteret til Syrien. I Syrien havde USA i realiteten overtaget to større områder, hvoraf det ene var et ret stort område. Floden Eufrat afgrænser omkring en tredjedel af den nordlige del af Syrien. USA invaderede dette område; vi indsatte faktisk landtropper i området, hvilket var illegalt i forhold til enhver gældende international lov. Det var rent ud sagt en erobring.

Dette var tilmed noget, der blev omtalt af John Kerry, som dengang var udenrigsminister. Han var frustreret over de enorme sejre, som Syriens væbnede styrker vandt over Al Queda og ISIS; og han udtalte, at "vi må efter al sandsynlighed gå over til plan B."

Han offentliggjorde ikke, hvad plan B gik ud på, men det afslørede sig over tid. Plan B var den amerikanske erobring af dette nordlige område af Syrien. Betydningen af erobringen af dette område af Syrien er, at det er brødkurven for hele det syriske folk. Det er dér, der avles hvede. Syrien havde faktisk et overskud af hvede, og folk fik en god ernæring i Syrien før krigen. Men vi havde til hensigt at fjerne hveden for at fremkalde hungersnød i det syriske folk.

Det andet, vi var i stand til, var at overtage hovedparten af de nationale olie- og gasfelter; de fandtes også i dette nordlige område af Syrien på den anden side af floden Eufrat. Og ideen var, at ved at stjæle olien og gassen ville vi blive i stand til at nedlukke transportsystemet. Og samtidig ville vi blive i stand til i de syriske vinterperioder at lade den syriske befolkning fryse ihjel.

Disse mennesker levede i mange tilfælde i de rene ruindynger i de områder, hvor terrorist-hærene havde gennemført deres angreb med motoriserede divisioner, fuldstændigt havde ødelagt byerne, og overladt menneskene til at overleve i små lommer af ruindynger. Vi ønskede at udsulte menneskene og lade den syriske befolkning fryse ihjel. Dette var plan B.

Beslaglæggelsessanktioner

Men nu er sagen, at vi på et tidspunkt blev frustrerede. Hvorfor er syrerne, dvs. de bevæbnede syrere i dette meget lille land, på én eller anden måde så ukuelige? De kæmper imod to tredjedele af verdens samlede militære og industrielle styrke. Hvordan er det overhovedet muligt for et land med 23 millioner mennesker at modstå en sådan styrke i mere end et årti? Så vi besluttede, at vi måtte gribe til barskere handlinger; ellers ville vi totalt miste Syrien. Derfor indførte Kongressen beslaglæggelsessanktioner (*OA: USA Freeze and Seize Operations*). Disse beslaglæggelsessanktioner var de mest brutale sanktioner, der nogensinde er pålagt et land.

Jeg vil sige, at ikke engang under Anden Verdenskrig var nogen sanktioner så strenge, som disse sanktioner imod Syrien. Vi var i krig mod Syrien. Vi gennemførte en flådeblokade mod landet. Vi devaluerede deres valuta gennem det internationale Swift-betalingsystem; og gjorde det dermed umuligt for dem at købe medicin eller lægebehandling. Så vi oplevede fx syriske kvinder, der udviklede brystkræft, sådan som vi også oplever det her i vort eget land. Men i modsætning til vort eget land, hvor brystkræft er blevet forholdsvis let at behandle, lukkede vi af for forsyningerne af medicin. Syriens kvinder ville så

dø af brystkræft, når de ikke kunne opnå den medicinske behandling, fordi vi ved hjælp af Swift-systemet havde smadret deres valuta.

En af de sidste ting, vi gjorde – og beviserne på det er meget vage – men der var en meget mystisk eksplosion i en libanesisk havneby (OA: 4. august 2020). Det var en kolossal eksplosion, hvor en skibsladning af ammoniumnitrat-gødning sprang i luften. Eksplosionen dræbte hundredvis af libanesere, sårede flere tusinde mennesker, knuste Libanons økonomi og vigtigst af alt ødelagde det Libanons banksystem, der var et af de få livliner, som Syrien havde tilbage. Jeg mener ikke, at denne eksplosion var et rent uheld; jeg mener, at den var planlagt og organiseret; og jeg har mistanke om, at CIA havde kendskab til, hvilket land der udførte denne handling for at ødelægge havnen i Beirut.

Men hele vejen igennem alt dette ser man den machiavellistiske tilgang, hvor vi anvender ubegrænsede magtmidler og grænseløs vold. Og på samme tid kontrollerer vi de globale medier i en sådan udstrækning, at vi udrydder al diskussion om, hvad der virkelig foregår. Manden og kvinden på gaden tror, at alt er fint, og at alt sker af altruistiske årsager. Men sådan er det ikke.

MB: Under en del af din militære tjeneste var du auditør, og du var i en periode chef for Hærens Kriminalafdeling (OA: dansk Auditørkorpset) i Pentagon. Hvad mener du ud fra denne funktion og ud fra den internationale og militære lovgivning om den måde, som disse beslaglæggelsessanktioner blev udført på?

USAs støtte til ISIS og Al Queda i Syrien

Oberst RB: Jeg gjorde ikke tjeneste med ekspertise i international lov. Jeg var ekspert i militær kriminalitet. Men jeg vil sige, at det at føre krig mod en civilbefolkning er en meget alvorlig forbrydelse inden for lovbestemmelserne om krigsførelse. En af de ting, vi gjorde, da vi allierede os med

Al Queda, og nu og da også med ISIS, ja, vi bekæmpede jo ISIS på en meget voldsom måde, men vi gjorde samtidig det, at vi anvendte dem imod den syriske regering. Vi har altid arbejdet sammen med terroristerne; de var kernen i vores krigsførelse. Det var én af de politiske mål, som vi fulgte.

Inden for den ekstreme version af islam, wahabismen, var der den opfattelse, at man ejer den kvinde, som man i krig erobrer med sin stærke højre hånd. Denne opfattelse daterer sig tilbage til det syvende århundrede. Så vi fremmede denne bevægelse, der støttes af terrorister fra hundreder af lande; de kom til Syrien; de tilsluttede sig ISIS, de tilsluttede sig Al Queda og Den Frie Syriske Hær, alle disse forskellige grupper.

Og én af de ting, som de vidste, da de ankom, var, at de efter loven var berettigede til at myrde ægtemændene – jeg taler ikke om militærfolk, jeg taler om civile mennesker – de havde lov til at myrde ægtemændene, slå dem ihjel og havde derefter lov til tage deres kvinder i besiddelse og eje dem og deres børn. Og de gjorde dette i et enormt omfang. Så det var et voldtægtsfelttog, der fandt sted; et organiseret felttog med henblik på voldtægt over hele landet Syrien.

Der opstod faktisk slavemarkeder i nogle af de områder, hvor disse oprørere befandt sig. De havde prislister over de forskellige kvinder, og ret interessant lå de højeste priser på de yngste børn. Der var nemlig et stort antal pædofile, og disse pædofile ønskede at eje små børn. For ifølge de love, der gjaldt for dem, havde de tilladelse til at voldtage disse børn igen og igen. De havde tilladelse til at voldtage de kvinder, som de havde stjålet fra de dræbte soldater eller de dræbte civile; og tilladelse til eje, købe og sælge dem imellem hinanden.

Dette foregik, ja, jeg siger ikke, at CIA skabte denne politik; men CIA forstod, at dette var en udbredt fremgangsmåde, og de lod det foregå, de kritiserede det aldrig

på nogen måde.

Dette var meget frygteligt. Jeg talte med præsident Assad (*OA: i Syrien*) i 2016. Jeg havde dengang besøgt nogle af kampzonerne i hovedstaden, og jeg mødte så præsidenten, og han fortalte mig, at de på dette tidspunkt i parlamentet arbejdede med at få vedtaget en ændring af lovgivningen om statsborgerskab. De havde altid fulgt de islamiske love, som sagde, at et barns statsborgerskab bestemtes af faderens statsborgerskab. Men der var mange, titusinder, hundredtusinder af syriske kvinder, der var blevet gjort gravide af disse terrorister, som var hentet ind i Syrien. Det var derfor nødvendigt at ændre lovgivningen, så børnene fik syrisk statsborgerskab, og ikke skulle sendes tilbage til deres ISIS-far i Saudi-Arabien eller Tunesien. De kunne holdes tilbage i Syrien. Jeg kontrollerede det senere, og denne lov blev virkelig vedtaget og sat i kraft.

Men det viser blot den anden side af grusomheden. Når vi kæmper disse krige, lægger vi ingen begrænsninger på de grusomheder og på den umenneskelighed, som vi er rede til at påføre mennesker. Vi lægger dermed så store lidelser på dem, at det på én eller anden måde vil ende op med at regeringen styrtes. Og ende med, at vi måske tager deres olie, tager deres ressourcer.

MB: Hvilket klart er den politik, der også følges af den siddende amerikanske regering mod Rusland i dag.

USA's udvidelse af det amerikanske imperium og klapjagt på Rusland

Oberst RB: Ja, ja. Rusland er måske velsignet med flere naturlige ressourcer end noget andet land på jorden. De er en meget stor producent af korn, olie, aluminium, gødningsstoffer; af et umådeligt stort antal stoffer, som udgør sammenhængen i hele den globale økonomi. Og der er uden tvivl folk, der ser på dette og tænker: Forstår du, hvis vi på én eller måde kan opsplitte selve Rusland, vil der blive skabt

formuer og billionærer i dusinvis. Og det har en vis attraktion. Vi har bestemt set, at noget af dette allerede har fundet sted på den måde, at udenlandske interesser har overtaget Ukraine og har tilegnet sig deres enorme ressourcer.

Men vi begyndte en klapjagt på Rusland, næsten straks efter at Sovjetunionen gik i opløsning i 1991. Sovjetunionen opløste sig selv; Warszawa-pagten opløste sig selv. Og ulykkeligvis var én af historiens store tragedier, at vi fejlede ved ikke at opløse NATO. NATOs eneste formål var at forsvare os mod Sovjetunionen; Sovjetunionen eksisterede så ikke længere. NATO stod dengang frontalt over for Warszawa-pagten, og så var Warszawa-pagten forsvundet, den eksisterede ikke længere. Der var ikke længere noget formål i, at NATO fortsat skulle eksistere; men vi bevarede NATO. Og NATO kunne ikke eksistere, medmindre den havde en fjende.

Rusland var desperat efter at blive en del af Vesten. Jeg mødtes med direktøren for Gazprom, den største virksomhed i Rusland; det var kort tid efter Sovjetunionens undergang (OA: år 1991). Han beskrev for mig, hvordan de kæmpede for at give deres medier en lige så stor frihed, som de havde i Vesten. Og de opfattede os som meget mere frie og åbne, end vi var. Og han sagde, forstår du, vi har et problem; for vi har dette oprør i Tjetjenien, som er en del af Rusland. Og han fortalte, at de tjetjenske oprørere sendte videoer til russisk tv, og de viser så disse oprørsvideoer på russisk tv, fordi det nu engang er sådan, ytringsfriheden virker. Jeg sagde: Hvad for noget? Holder du mig for nar? Offentliggør I de fjendtlige propagandafilm? Ja, svarede han; er det ikke sådan, I gør i USA? Nej, sagde jeg, under Anden Verdenskrig fik vi fat på direktøren for Associated Press (OA: stort nyhedsbureau); ham satte vi i spidsen for krigstidens censuraktiviteter. Og der blev sat meget stramme rammer.

Men dette er blot et enkelt eksempel på, hvordan russerne kæmpede med problemerne. De gik fra at være et officielt

ateistisk land til at blive netop den mest kristne større nation i Europa. Og det i høj grad. Ikke blot var befolkningen den mest kristne ud af alle større lande i Europa, men selv regeringen var en stor støtte for kirken, en stor støtte af den kristne tro.

De ændrede deres forfatning for at slå fast, at ægteskab var en forening mellem én mand og én kvinde. Og de blev meget restriktive omkring den praktiske mulighed for abort. De satte en stopper for oversøiske adoptioner, hvor nogle mennesker rejste til Rusland for at adoptere små drenge til brug for uetiske formål. Så Rusland er blevet en totalt anderledes kultur.

Under alle omstændigheder har USA denne mangeårige strategi, denne politisk-militære strategi, der går ud på at udvide vort imperium. Vi gjorde det i Mellempøsten, hvor vi forsøgte at skabe et stort neokolonialistisk imperium. Det endte med at hænge i laser. Befolkningerne ønskede det ikke. Og det synes, som om det er dømt til på et tidspunkt at blive udslettet – men det vil måske bestå i de næste hundrede år. Men i hvert fald er vi klar til at gøre noget lignende, efterhånden som vi bevæger os videre mod øst, faktisk op til den russiske grænse.

MB: Så USA's og Storbritanniens holdning til krigen i Ukraine har i løbet af disse få uger ændret sig fra ikke blot at støtte krigen, men at opnå sejr for enhver pris. Dette har udenrigsminister Austin og flere andre erklæret. Og de pumper enorme mængder af ikke blot defensivt, men også offensivt militært våbenmateriel ind til Kiev-regimet. Hvad vil konsekvenserne være af en sådan politik, sådan som du ser det?

Ukrainerne som USA's stedfortrædere i den krig, som USA ønsker i Ukraine

Oberst RB: Jeg tror, at dette helt sikkert vil medføre én ting, nemlig at et kolossalt antal ukrainske soldater vil dø til ingen verdens nytte. En masse russiske soldater vil dø til ingen verdens nytte. De er unge mennesker. Du ved, unge

mennesker drager afsted i krig. Jeg selv drog afsted i krig som et ungt menneske. Man tror, at alt, hvad dit land foretager sig, om det er rigtigt eller forkert, at alt, hvad dit land foretager sig, er helt fint. Det knuser mit hjerte, når jeg ser ansigterne på unge russiske drenge, der er blevet skudt ned – i nogle tilfælde på en meget kriminel måde af ukrainske styrker. Og på samme måde ser jeg også ukrainske unge mænd, som er blevet slagtet på slagmarken.

Vi er ligeglade! USA og NATO, vi bekymrer os ikke for, hvor mange ukrainere der dør. Vi bekymrer os ikke for de civile, ikke for kvinder, ikke for børn, ikke for soldater. *Vi er ligeglade.* Det er ligesom blevet en stor fodboldkamp. Forstår du, vi har vort hold. De har deres hold, hurra, hurra. Vi ønsker at opnå den største målscore og gøre den større og større. Og, forstår du, vi er ligeglade med, hvor mange af vore spillere der bliver krøblinge på kamppladsen, bare vi vinder.

Nu er vi i gang med at overføre groteske mængder af våben. Og det har bevirket aktiestigninger hos Raytheon, der producerer missiler, og hos Northrop Gumman, der producerer fly og missiler. Alle disse militærindustrier er blevet ganske kolossalt pumpet op økonomisk ved hjælp af skatte-dollars. Jeg tror ikke, at det i sidste instans vil komme til at ændre på resultatet. Jeg tror, at Rusland vil få overtaget. Ukrainerne står i en meget vanskelig strategisk situation i øst.

Men hvis man ser på den måde, dette har udviklet sig på, anstrengte præsident Putin sig ganske kraftigt for at standse kursen mod krig i december 2021. Han gik så langt, at han over for NATO lagde skriftlige forslag på bordet, fredsforslag, der skulle afdramatisere hele situationen. For på dette tidspunkt var Ukraine i gang med at opmarchere sine militære styrker for at angribe Donbas. Så Putin forsøgte at standse dette. Han ønskede ikke krig. Og NATO gik fejl af det hele, man afviste Putins forslag, tog det aldrig seriøst og gik aldrig ind i seriøse forhandlinger.

Putin kunne se, at bevæbnede ukrainere med våben til at dræbe russiske styrker praktisk talt stod på grænsen til Rusland. På dette tidspunkt besluttede han at slå først. Man kunne tydeligt se, at dette ikke var noget forberedt og planlagt angreb. Dette var ikke et angreb lige som Hitlers angreb på Polen (OA: i 1939), hvor man som tommelfingerregel skal have en overlegenhed i styrkeforholdet på 3:1, når man angriber. Man skal opmarchere tre gange så mange kampvogne, artilleripjecer, fly og soldater som den modsatte part. Da Rusland invaderede, var det faktisk sådan, at de gik ind med, hvad de havde, og hvad de kunne skrabe sammen med kort varsel. Og de var i undertal over for ukrainerne. De ukrainske styrker bestod af ca. 250.000 mand. Russerne havde måske 160.000. Så i stedet for at have tre gange så mange styrker, havde russerne faktisk færre tropper end ukrainerne. Men russerne var tvunget til at angribe for at forsøge at forebygge den krig, der var ved at tordne sig op, og hvor ukrainerne havde opmarcheret deres store styrker imod Donbas.

Det er sådan, at Donbas ligger lige op til den russiske grænse. I Ukraine er det netop det område, som ikke ville støtte den revolutionsregering, der gennemførte kuppet i 2014, og som styrtede Ukraines regering. Dette område nægtede at underlægge sig den nye revolutionsregering i Ukraine. Dette område med den russiske befolkning erklærede sig derfor selvstændigt. Og Ukraine havde opmarcheret deres enorme hærstyrker for at angribe Donbas. Rusland var følgelig nødt til at invadere for at forebygge det angreb, som Ukraine havde planlagt. Og man kan se, at Rusland håbede meget på, at de ville være i stand til at gennemføre denne specialoperation uden at de derved påførte ukrainerne urimelige tab; for de betragter, eller de betragtede i det mindste dengang ukrainerne som slaviske brødre, som de ønskede at have gode relationer til.

Men der findes et berømt foto med en russisk kampvogn, som var blevet standset af en folkemængde på omkring 40 civile

mennesker. Disse mennesker var bare gået ud for at blokere vejen, og kampvognen standsede. Jeg kan bare fortælle dig, at i Vietnam, hvis vi havde oplevet en flok mennesker, der stod i vejen for en amerikansk kampvogn, der skulle forbi på vejen, så ville denne kampvogn aldrig have sagnet farten; ikke det mindste! Den ville ikke engang have brugt dythornet, den ville ikke have gjort noget som helst; ville ikke engang have affyret advarselsskud. Den ville bare fortsætte. Og jeg tror, at dette er meget typisk – jeg kritiserer ikke amerikanerne. Jeg var der selv og jeg deltog selv i kampene, og jeg ville sandsynligvis selv have fortsat med kampvognen og være braset lige igennem.

Men hvad jeg siger, er, at de russiske regler for magtanvendelse (*OA: obersten bruger det militære udtryk 'rules of engagement'*) var meget, meget forsigtige. De ønskede ikke at skabe stærkt had og fjendskab. Russerne invaderede ikke, for at – – – de bombede ikke el- og energisystemerne, mediesystemerne, drikkevandssystemet, broer og så videre. De forsøgte at skåne Ukraines infrastruktur, fordi de ønskede Ukraine tilbage til normale forhold. De ønskede dette overstået, og komme tilbage til dagligdagen. Men det lykkedes ikke. Ukrainerne ydede uventet hård modstand. De ukrainske soldater kæmpede med stor, stor tapperhed, stort mod. Så, derfor – – -. Nu er det hele kørt op i en spids, og det er blevet meget mere alvorligt.

Men det er overraskende at betragte situationen og se, hvordan Rusland har luftoverlegenhed. De har ikke ødelagt jernbanesystemerne; de har ikke ødelagt energiproduktionen. Der er så mange ting, de ikke har ødelagt. De har aldrig bombet bygningerne i centrum af Kiev, Ukraines hovedstad. De har ikke bombet parlamentsbygningen. De har været utroligt tilbageholdende med disse ting, idet de har håbet imod håb, at der kunne opnås fred.

Men jeg tror ikke – – – jeg tror ikke, at Ukraine har noget som helst at gøre med beslutningen om fred eller krig. Jeg

tror, at beslutningen om fred eller krig bliver taget i Washington DC. Så længe vi ønsker denne krig fortsat, vil vi fortsætte denne krig; og vi vil bruge ukrainere som stedfortrædere, og vi vil kæmpe til den sidste døde ukrainer.

MB: Hvordan kunne du forestille dig, at en mulig krig mellem USA og Rusland ville bryde ud? Og hvordan ville det være?

Vestens konstante krigseskalation i Ukraine og dumdristige kurs mod en atomkrig

Oberst RB: Hvis vi går tilbage til Første Verdenskrig, ved vi jo, at denne krig startede i 1914 med snigmordet på ærkehertugen af Østrig-Ungarn. Han og hans hustru blev dræbt. Drabet på disse to mennesker fremkaldte en dominoeffekt af alle disse alliancer, af vrede og mediehyperi. Og førend det hele var forbi, var 14 millioner – mener jeg, det var – mennesker blevet slået ihjel. Det er altid vanskeligt at finde de rigtige tal, men i hvert fald, det var et enormt antal millioner af mennesker, der døde på grund af dette.

Vi bliver nødt til at være meget bevidste om risikoen ved at lege disse tag-fat-lege. Fx så vi, at de tyrkiske medier offentliggjorde en artikel, der blot fortalte, at der ved Mariupol var iværksat en stor belejring, som russerne endte med at vinde. Det eneste område, som russerne ikke havde erobret, var det velkendte stålværk.

Der er (*OA: indtil medio maj 2022*) en masse ukrainske soldater, der er omringet derinde. Og nu er det kommet for dagen, at der tilsyneladende er halvtreds franske officerer, der også er spærret inde i dette stålværk sammen med ukrainerne. De franske soldater har deltaget i kampene, og har styret slagets gang. Og dette har været holdt skjult, ultrahemmeligt, på grund af det franske præsidentvalg, der netop var i gang. Hvis det franske folk havde vidst, at der var et stort antal franske officerer spærret inde, og som sandsynligvis ville dø inde på dette stålværk, så ville det franske valg have fået et andet udfald: Marine Le Pen ville

have vundet. Derfor var det meget vigtigt for hele den dybe stat, at det ikke blev afsløret for offentligheden, at de franske officerer var til stede på stålværket.

Vi ved, at der er NATO-officerer til stede i Ukraine som rådgivere i landoperationerne og så videre. Vi løber den risiko. Men nu er det mit gæt – og dette er et gæt, for jeg kan tage fejl – men flagskibet for den russiske flåde i Sortehavet, skibet *Moskva*, blev sænket efter at være blevet ramt af sø-missiler. Mit gæt er, at disse missiler, ja, jeg mener, at der er stor sandsynlighed for, at disse missiler blev affyret af franskmænd. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men disse missiler er så ultrasensitive og så farlige for vore skibe, at jeg ikke tror på, at NATO ville betroe disse missiler til ukrainerne eller til nogen som helst andre. Jeg tror, at de nødvendigvis må fastholdes under NATO's kontrol og kun anvendes i NATO operationer. Jeg mener derfor, at det er sandsynligt, at det var NATO-styrker, der faktisk sænkede *Moskva*.

Man kan se, at vi gennemfører disse ubesindige aktioner; og vi øger indsatsen hver eneste gang – jeg tilhører tilfældigvis det Republikanske Parti – men vi har i USA's senat to republikanske medlemmer, der har sagt, at "tja, vi bliver måske nødt til at bruge nukleare våben mod Rusland." Det er vanvittigt. Jeg mener, at det er vigtigt, at folk begynder at diskutere, hvad en atomkrig vil komme til at betyde.

Men nu må man forstå, hvordan det er, vi amerikanere tænker: "Orh, vi er store, vi er barske og vi har alt dette materiel." Rusland er stort set sammenlignelig med USA hvad angår atomvåben. De har supersoniske missiler; det har vi ikke. Disse missiler kan virkelig undgå at blive opdaget i tide; og de kan affyres fra Rusland og nå San Francisco, Los Angeles, Chicago, Detroit, Baltimore, Washington D.C. og New York City.

Hvis man blot tænker på Virginia, hvor jeg tilfældigvis bor, og der opstod en atomkrig – – – og husk på, at russerne også

har en meget stor og effektiv flåde af atomubåde, der ligger lige uden for USA's kyst. Disse ubåde medfører et stort antal missiler med atomspræghoveder, og de er i stand til at undvige alle vore forsvarssystemer. Så i Virginia, hvis vi bare ser på denne stat, hele den nordlige del af Virginia ville i bund og grund blive udslettet. Der ville næppe være noget menneskeligt liv tilbage i amterne Loudoun, Prince William, Fairfax, Arlington, Alexandria. Pentagon ligger i amtet Arlington: Pentagon ville simpelthen være gjort til en glødende masse af smeltet sand. Der ville ikke være noget liv tilbage. Og der ville heller ikke være levende mennesker i miles omkreds. Lige på den anden side af Potomac-floden ligger nationens hovedstad; der ville ikke være noget liv tilbage i nationens hovedstad. Bygningen Capitol vil være forsvundet for stedse. Alle monumenterne, alle disse glørværdige genstande – intet ville være tilbage.

Hvis vi ser på Virginias kyst, har vi Norfolk Flådebase og vi har Port of Norfolk. Vi har her den største ophobning af flådemagt på jordens overflade. Det er her, vi har anbragt alle vore hangarskibe, vore atomubåde, alle disse ting. Der ville ikke være noget som helst, der overlever. Der ville *intet være tilbage* af alle disse flådekapaciteter.

Og man kan fortsætte dette scenarium. Vi kan tale om New York City, og sandsynligvis også selve bykernen i New York. Ikke blot ville alle være blevet slået ihjel; det ville sikkert også være umuligt for mennesker at bo i New York City flere hundreder af år frem i tiden. Byen ville ikke blot være ophørt med at være et sted for det vibrerende menneskelige liv, men byen ville være blevet helt udslukt i måske et halvt årtusinde; den ville ikke kunne genopstå i nogen civiliseret form.

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os. Hvis måske det, der foregår i Ukraine, var et spørgsmål om liv og død for USA, så ville det være noget ganske andet. Da

Sovjetunionen placerede deres missiler på Cuba, som var rettet ind imod USA, var det helt bestemt værd at tage risikoen; for det skete lige på vore grænser og det truede os. Det var en kamp, der var værd at kæmpe, og en risiko, der var værd at tage. Russerne står i en situation, der er et nøjagtigt spejlbillede af Cuba-situationen. For dem afhænger Ruslands overlevelse af, om de kan forhindre NATO i at rykke yderligere frem, helt ind i Ukraine, helt frem til Ruslands grænser. De har ikke råd til *ikke* at tage denne kamp. De kan ikke tillade sig ikke at vinde denne krig.

Så jeg mener, det at lege med denne konstante krigseskalation i et område, der virkelig ikke har nogen betydning for amerikanerne – – – Ukraine er uden betydning for amerikanerne; landet har ingen indvirkning på vort daglige liv. Og alligevel spiller vi dette dumdristige spil, som udgør en stor risiko for menneskers liv i USA og Vesteuropa for ingenting! For absolut ingenting!

MB: Mange højerestående officerer forstår helt sikkert de konsekvenser, som du netop har beskrevet på en hårrejsende måde. Der er nogle officerer, der taler rent ud af posen i Italien, Frankrig og Tyskland, og som advarer mod at følge en kurs, som kunne føre til atomkrig. Men hvorfor hører vi ikke i USA sådanne røster fra højerestående officerer – pensionerede, måske – som fortæller, hvad du fortæller her i dag?

Farerne for krig forties af de højerestående militære jagsigere i USA

Oberst RB: Ser du, der har været en kolossal forringelse af kvaliteten af højerestående officerer. Denne forringelse går tilbage til, ja, i hvert fald 1990'erne. Vi havde meget, meget dygtige højerestående officerer på den tid, hvor jeg var i aktiv tjeneste – jeg forlod tjenesten i 1994 – folk af fremragende kvalitet. Men efterfølgende skete der det, at præsident Clinton overtog embedet; og senere fik vi Obama. Nu har vi fået Biden. Og de lægger et meget stærkt politisk filter over de militære officerer. Vi har fået en mængde

militære "ja-sigere." Disse folk er ikke mennesker, der først og fremmest ofrer sig for USA og vort folk. De ofrer sig mest for deres karrierer og mulighed for at danne netværk med andre militære officerer, når de bliver pensionerede. Der findes et meget stærkt netværk, der kan hjælpe militære generaler ind i tænketanke, hvor de kan fremme krig, ind i organisationer som Raytheon og Northrop Grumman og alle disse forsvarsorganisationer, hvor de kan få plads i bestyrelserne og lignende.

Så du kommer til at betale noget af en personlig pris, hvis du siger: "Hej, stop! Krig er ikke i det amerikanske folks interesse." Hvis vi skabte en større kvalitet hos enkeltpersoner, så ville vi have folk, der havde mod til at sige: "Jeg er ligeglad med, hvad det personligt koster mig." Men det er meget vanskeligt at komme ind i rækkerne af højerestående officerer, hvis du er en person, der ledes af principper og patriotisme og hengivenhed for befolkningen i vor nation. Det er bare ikke sådan, det virker. Og på et kritisk tidspunkt får vi brug for en præsident, der vil tage fat og ryste træet, og bevirke, at en masse af disse mennesker falder ned fra træet; for de er farlige. De er meget farlige for Amerika.

MB: Helga Zepp-LaRouche (*OA: grundlægger af Schillerinstituttet*) og Schiller Instituttet plæderer for det synspunkt – og vi har den 9. april 2022 holdt en konference med dette som tema – at den eneste måde, hvorpå vi virkelig kan standse dette fald ned i helvede og ned i et nukleart holocaust, er ved at skabe en fredsordning, der svarer til Den Westfalske Fred. I dette tilfælde i form af en international konference for at sikre en ny sikkerhedsstruktur og en ny udviklingsstruktur med ret til udvikling for alle lande. Og ganske som Den Westfalske Fred skal det være en konference, hvor alle sidder med ved bordet, anerkender landenes forskellige interesser, deres suverænitetsskrav, og gensidigt anerkender andres suverænitetsskrav, og hvor de tilgiver

tidligere tiders forbrydelser.

Alt andet end dette vil bevare verdens opdeling i blokke, der er på krigsfod imod hinanden. Jeg spurgte før om, hvad det er, der forhindrer generaler i at tale frit ud om situationen. Og nu vil jeg så også spørge dig: Hvad vil det kræve at få amerikanere til at anerkende, at vi både kan og skal sætte os ned sammen med russerne og kineserne og med alle andre nationer, for at skabe en virkelig retfærdig verden, der er baseret på respekt for mennesket og på retten til udvikling og sikkerhed?

Hvad er sandheden om krigsforbrydelser i Ukraine-krigen – Butja?

Oberst RB: Jeg tror desværre, at der skal enorme lidelser til, for at tvinge dette frem, ganske som der var forud for Den Westfalske Fredsordning. En atomkrig ville kunne gøre det; eller et økonomisk sammenbrud af hidtil usete dimensioner, fx som et resultat af den tøjlesløse trykning af pengesedler, som vi har kastet os ud i over de seneste tyve år. Jo, der er ting, der ville kunne fremkalde en total forandring af holdningen til sikkerhed. Men netop nu er medierne så fuldkomment censurerede og så ensidige, at den amerikanske befolkning virkelig ikke har nogen forestilling om behovet for noget i den retning. Det vil blive vanskeligt.

Og, forstår du, netop på dette område er der sket noget interessant. Her i vort land ville man tro, at hele verden er imod Rusland. Men det er den ikke. Faktisk er der i verden flere større lande, som nærmest støtter Rusland i denne krig, for det første Kina, men så også Brasilien, og så er der også Sydafrika, Saudi Arabien – en lang række lande. Indien også. Indien står som en meget stærk støtte for Rusland. Vi har selv denne ide om, at vi på én eller anden måde står med en overordentlig retfærdig sag. Men en stor del af verden kan slet ikke se, at den er retfærdig; og en stor del af verden accepterer heller ikke den seneste propaganda om krigsforbrydelser, hændelserne i Butja. Det er formentlig den

hændelse, der står allerøverst i diskussionerne om krigsforbrydelser.

Hvad skete der så i Butja? Der var blevet optaget en videofilm af et køretøj, der kørte ned ad gaden i Butja. Butja var blevet erobret tilbage fra russerne. Og for hver 30 meter eller deromkring lå der en dræbt person, som havde hænderne bundet på ryggen med strips. Dette blev ikke offentliggjort, førend fire dage efter at ukrainerne havde generobret Butja.

Vi vidste nærmest ingenting om selve hændelsen. Faktisk havde vi ikke engang bevis for, at menneskene var blevet dræbt. Men forudsat at de var blevet dræbt, så vidste vi ikke, hvor det var sket. Vi vidste ikke, hvem disse mennesker var. Vi vidste ikke, hvem der havde dræbt dem. Heller ikke, hvorfor de var blevet dræbt. Ingen kunne levere et troværdigt motiv for, at det skulle være russerne, som havde dræbt dem.

Russerne holdt Butja besat i en måned. Hvis de havde til hensigt at dræbe disse mennesker, hvorfor dræbte de dem så ikke i løbet af denne måned? Og hvis nogen har til hensigt at dræbe en flok mennesker, ville de så ikke samle disse mennesker på ét sted og skyde dem ned samlet på det sted? Hvorfor skulle de spredes langs med en vej, og over halvanden kilometer hen ad vejen?

Hvad vi derimod ved, er, at fire dage efter at borgmesteren i Butja glædestrålende havde bekendtgjort, at byen var blevet befriet, fire dage efter at den ukrainske hær havde indtaget byen, og den ukrainske hærs enheder for specialpropaganda var der også, netop da var der pludselig disse døde mennesker på vejen. Hvorfor var de der ikke, da russerne var der? Hvorfor fandt man dem først, da russerne var forsvundet?

Hvis jeg skulle se på dette som en simpel og almindelig kriminalsag, og jeg skulle forelægge sagen for Divisionen for Kriminelle Undersøgelser eller FBI, Militærpolitiet eller noget lignende, ville jeg sige: "Ok, for det første, lad os se

på ukrainerne." Mit gæt ville være – og man starter med en fornemmelse, når man går i gang med at efterforske en forbrydelse – min fornemmelse er, at ukrainerne dræbte disse mennesker, efter at ukrainerne igen havde overtaget byen, og efter at de havde set sig omkring og sagt: "Ok, hvem var venligtsindede over for de russiske tropper, da russerne var her? Vi henretter dem." Det ville være mit gæt. For jeg kan ikke se noget motiv for, at russerne bare skulle have dræbt nogle få mennesker på deres vej ud af byen.

Ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse

Og ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse; for mediehusene er så monolitiske. Men vi har nogle kendsgerninger; vi ved fra udtalelser af en ukrainsk hospitalsleder – den fyr, der styrede hospitalet – han pralede med, at han havde givet strenge ordrer til alle sine læger om, at når sårede russiske krigsfanger og sårede fra kampene blev bragt ind, skulle de *kastres*.

Dette er bestemt en forfærdelig krigsforbrydelse, iværksat med en udtalelse fra en hospitalsleder. Og den ukrainske regering sagde: "Vi skal nok finde ud af lidt om, hvad der er sket," som om det ikke er nogen særlig stor ting. Jeg kan ikke komme i tanker om noget mere forfærdeligt, om nogen mere forfærdelig krigsforbrydelse, jeg nogen sinde har oplevet.

Og hvor kunne man høre om det? På ABC, på MSNBC eller CNN eller Fox News? Ikke en lyd! Og dog er beviserne ubestridelige.

Vi har et andet videoklip, hvor man ser et samlepunkt for krigsfanger, hvorfra ukrainerne ville føre krigsfangerne videre til et centralt afhøringscenter – og her er der tale om en syv minutter lang video – og i videoen ser man så, at de ukrainske soldater simpelthen skød alle krigsfangerne ned på stedet. De havde omkring tredive af disse sårede russiske soldater liggende på jorden, nogle af dem var tydeligvis ved at dø af deres sår. Og nogle af dem havde ukrainerne givet

plasticposer over hovederne. Disse fyre ligger så dér, nogle af dem dødeligt sårede og med deres hænder bundet bag ryggen med strips; liggende sådan har de altså plasticposer over hovedet, så det er vanskeligt for dem at få vejret. Og de kan ikke få deres hænder fri, så de kan tage poserne af for at få luft.

I slutningen af videoen kommer ukrainerne kørende med en varevogn, hvori der er tre uskadede russiske krigsfanger. Da de tre mænd stiger ud af varevognen, skyder ukrainerne uden den mindste betænkning eller tøven to af disse mænd ned; de faldt sammen lige foran kameraet. Og den tredje mand falder på knæ og beder dem om, at de vil skåne ham. Så skyder de også ham ned. Dette er forbrydelser. Og de blev ikke tilbagevist af den ukrainske regering. Men man ville ikke nogensinde kunne få at vide, at det er sket. Jeg vil sige dig ligeud, at indtil nu er de eneste bevislige – jeg siger ikke, at der ikke sker krigsforbrydelser på begge sider – jeg siger kun til dig, at de eneste forbrydelser, hvor jeg har set, at der findes ret uafviselige beviser på krigsforbrydelser, er blevet begået på den ukrainske side.

Man hører ofte fortalt, at, ja, så har russerne ødelagt det ene og så har de ødelagt det andet. Jamen, så er jeg nødt til at fortælle dig om de krige, som vi amerikanere kæmpede, da vi invaderede Irak. Vi udnyttede effekten af "Shock and Awe" (OA: *egtl. "chok og rædsel" – et krigsførelsesprincip om det massive og altudslettende bombardement som led i krigens terror*). Vi ødelagde praktisk talt alt i Irak, alt, der havde nogen betydning. Vi bombede både militære og civile mål uden at skelne særligt meget imellem dem. Koalitionen gennemførte 100.000 sorties på 42 dage (OA: *én sortie er én kamp- eller bombemission for ét fly*).

Det kan man så sammenligne med russernes indsats, der har gennemført 8000 sorties over omtrent den samme periode. 100.000 amerikanske sorties over for 8000 på ca. den samme tid. Jeg tror, at russerne har haft til hensigt at være mere

selvkritiske i deres udvælgelse af mål. Hvor vi derimod fór ud, for at – – – filosofien om Shock and Awe er, at man ødelægger alt, hvad der er nødvendigt for at opretholde menneskeligt liv og for at et bysamfund kan fungere. Man smadrer vandforsyningen, de elektriske systemer, varmforsyningerne, olie- og gas-installationerne; og man ødelægger alle de større broer. Man fortsætter bare med at destruere alt.

Så det er virkelig ironisk. Og husk på, at Irak er et forholdsvis lille land. Ukraine er et enormt land. 100.000 sorties på 42 dage; 8000 sorties på omtrent den samme tid. En kolossal forskel i den brug af vold, som vi udøvede i Irak, og den, de har udøvet i Ukraine. Så vi har simpelthen ikke nogen troværdighed, når man virkelig dykker ned i kendsgerningerne og betragter den måde, som krigen er blevet gennemført på.

Opfordring til freds- og sikkerhedskonference

MB: Tak, senator Black, oberst Black. Jeg tror, at sådan som du har beskrevet de forfærdeligheder, der allerede finder sted, og man samtidig tænker på, at vi ikke kan sidde og vente på, at en atomkrig vil fremprovokere en ny fredsordning som Den Westfalske Fred, så vil jeg formode, at det, som du har beskrevet, allerede er forfærdeligt nok. Og kombineret med den hyperinflationiske opbremsning i økonomien, der nu fejer hen over den vestlige verden, og som påvirker alle, så mener vi, at vi bliver nødt til at anerkende dette som det nødvendige mareridt. Og at dette skal blive det, der skal til for at vække borgerne i Europa og i USA til den nødvendige erkendelse af, at vi har kurs mod en mørk tidsalder.

Vi er af den opfattelse, at der må ske en opvågning hos de mennesker, som hidtil ikke har ønsket at erkende deres ansvar over for menneskeheden som helhed, men som nu er tvunget til at erkende dette. Det er grundlaget for, at vi har opfordret til en international konference med deltagelse af alle nationer, USA, Rusland, Kina, Indien og så videre; alle må

sætte sig ned sammen for at gøre en ende på disse rædsler; men også for at skabe en stabil fred for menneskeheden og en fred, der kan fremmes gennem udvikling.

Vi siger tak til dig, fordi du har leveret denne smagsprøve på den grufulde virkelighed for en befolkning, der har brug for at høre det. Du har måske noget, som du gerne vil sige her til sidst.

Oberst RB: Og jeg vil sige tak til Schiller Instituttet for den enorme indsats, I har gjort for at opnå fred i verden. Det er én af de allervigtigste præstationer; og jeg sætter pris på den.

Jeg vil derudover bare tilføje en enkelt ting. Hvis man ser på Rusland, har de russiske styrker, der blev indsat i kampene i Ukraine, for størsteparten overhovedet ikke nogen kamperfaring. Der er tale om en fredstidshær. Rusland udkæmper ikke krige langt borte fra Ruslands grænser. Syrien er den eneste krig af betydning, som russerne har deltaget i langt borte fra landet. Dette kan man sammenligne med USA's situation; hvis én af vore soldater bliver pensioneret i dag efter tredive års tjeneste i det militære forsvar, vil han bogstaveligt talt ikke have gjort tjeneste én eneste dag, hvor USA ikke har været i krig. På en måde er dette mærkeligt. Det kan man se som en modsætning til situationen for det russiske militære forsvar, som med nogle få undtagelser har eksisteret i dyb fred.

Vi bliver derfor nødt til at overveje, hvordan vi finder fred med hinanden, og finder grænserne for krig; og især sætter grænser for ideen om, at vi har brug for nulsumspillet, hvor alt, hvad vi erobrer fra den anden part, styrker os. Vi lever i en verden, hvor fred kan give enhver mulighed for at opnå velfærd og vinde rigdom. Men jeg tænker meget på, at hyperinflationen måske kan blive den chokbehandling, der vækker verden op til erkendelsen af, vi må skabe et nyt paradigme for fremtiden. Og på det punkt mener jeg, at Den

Westfalske Fred kan være en mulig inspiration.

Så tak for lejligheden til at tale her. Der er altid et håb; og jeg tror, at fremtiden vil bringe gode ting, med Guds velsignelse.

MB: Også mange tak fra Schiller Instituttet, fra The LaRouche Organization og fra EIR. Vi vil offentliggøre dette så hurtigt som muligt; for det vil gøre en stor virkning. Tak.

Oberst RB: Igen mange tak.

Overskrifter for de forskellige afsnit er indsat af oversætter [og af NewSpeek].

Indkaldelse til et ad hoc-udvalg for et nyt Bretton Woods-system (Et nyt international kreditsystem)

Den 24. juni 2022 (EIRNS) – Det neoliberale system er håbløst bankerot. Men vestlige regeringer har, i stedet for at drage konsekvenserne af denne kendsgerning og grundlæggende reorganisere systemet, optrappet konfrontationen med deres påståede systemiske konkurrenter, Rusland og Kina. Dette har som følge af NATO's femdobbelte udvidelse mod øst, ført til en omvendt Cuba-krise og til en krig midt i Europa, som potentielt kan eskalere til en nuklear tredje verdenskrig.

Mange mennesker er med rette bange for en ny verdenskrig. Men

det er årsagerne til faren, som vi skal gøre op med! Er vi ikke vidne til, at intet længere fungerer? Bryder forsyningskæderne ikke sammen overalt? Er fødevare- og energipriserne ikke ved at eksplodere? Den tyske regering vil nu rationere gas, mens folk i Polen og Litauen igen fyrer op med brænde.

Nej, dette har næsten intet at gøre med Kinas "Nul-Covid"-politik, og har kun indirekte noget med krigen i Ukraine at gøre. Men det har meget at gøre med den neoliberale model i alle dens aspekter. Den neoliberale idé om at outsource en nations industriproduktion til lavtlønslande var forkert, da det ødelægger produktive arbejdspladser i industrilandene og udnytter arbejdskraften i udviklingslandene. Lige så forkert er ideen om et "samfund med fokus på aktionærernes interesser", hvor kortsigtet profit på aktiemarkedet er det eneste mål, og hvor langsigtede stigninger i den fysiske økonomiske produktivitet er meningsløse. Og lige så forkert er ideen om, at "penge tjener penge", som om penge havde en værdi i sig selv, eller just-in-time-ideen, hvor der ikke længere er behov for lagre, da lastbiler kan levere halvfabrikater i sidste øjeblik. Men frem for alt er det fuldstændigt forkert at tro, at penge er ensbetydende med social rigdom. Dette eventyr har kun ført til en eksplosiv stigning i antallet af milliardærer og millionærer, mens antallet af fattige ligeledes vokser, og middelklassen forsvinder.

Det overvældende sammenbrud af infrastrukturen i USA og Europa – det være sig usikre broer, godstog, der venter i dagevis på sidespor, den absurde tid der kræves til reparationer, manglen på kvalificeret arbejdskraft eller produkternes manglende tilstedeværelse på butikshylderne – er et positivt bevis på den neoliberale models fiasko. Den galoperende inflation er især ikke et resultat af "krigen i Ukraine", men af centralbankernes umådeholdne pengetrykning siden 2008, i et forsøg på at dække over den systemiske krise.

Med det transatlantiske finanssystem i dag, står vi ansigt til

ansigt med det som vi stod over for i Weimar-Tyskland i 1923, nemlig hyperinflation, som risikerer at opsluge hele befolkningens opsparing. Centralbankernes forsøg på at bekæmpe denne inflation med renteforhøjelser, kan udløse en kædereaktion, som vil medføre et kollaps af gældsatte virksomheder og udviklingslande. Den aggressive afkobling fra Rusland, og forsøget på at gå imod Kina er i gang og vil sænke alle nationer.

Virningen på udviklingslandene er morderisk. Allerede nu er 1,7 milliarder mennesker ifølge FN truet af en sultkatastrofe, hvilket er blevet forværret af de selvdestruktive sanktioner mod Rusland og andre lande. Den neoliberale model har ikke gjort noget for at bekæmpe fattigdommen i det globale syd, hvor 2 milliarder mennesker mangler adgang til rent vand, og hvor størstedelen af udviklingslandene ikke har noget effektivt sundhedssystem, hvilket gør dem forsvarsløse over for Covid-pandemien og andre sygdomme. De sociale systemer i mange lande er allerede ved at bryde sammen. Hvis inflationen kommer ud af kontrol, eller hvis der sker et pludseligt sammenbrud, kan store dele af verden blive kastet ud i totalt socialt kaos. Desuden er det uacceptabelt at bruge klima- og miljøhensyn til at retfærdiggøre afindustrialisering og radikal affolkning, som Malthus gjorde det i sin tid.

Selv om regeringerne i den vestlige verden ikke vil indrømme det, er det neoliberale system i dag lige så bankerot som de kommunistiske lande i perioden 1989-1991. I stedet for at erkende denne kendsgerning, fortsætter de med at træffe beslutninger, hvis konsekvenser de ikke har gennemtænkt, hvilket truer med samfundets sammenbrud. I stedet for at rationere benzin og lade priserne på basale fornødenheder stige ukontrollabelt, burde de ophæve sanktionerne – en brutal form for krigsførelse mod befolkningerne i de lande, der er omfattet af sanktionerne – og forlade sig på diplomatiet til at løse konflikter.

Som underskrivere opfordrer vi derfor til øjeblikkelig

indkaldelse til en international nødkonference med følgende mandater:

1.: En reorganisering af det bankerotte internationale finanssystem og en erstatning af dette med et nyt Bretton Woods-system. Det erklærede mål for dette nye kreditsystem skal være at overvinde fattigdom og underudvikling i hele verden, men først og fremmest at hæve levestandarden i udviklingslandene, så det bliver muligt for alle mennesker på denne planet at udvikle deres potentielle evner fuldt ud.

For det andet: En konkursbehandling af kommercielle banker, der bringer dem under kreditorbeskyttelse, så de kan forsyne realøkonomien med kredit. Investeringsbanker og andre finansielle enheder skal klare sig uden skatteydernes penge, og selv bringe orden i deres regnskaber og erklære sig konkurs, hvis det er nødvendigt.

For det tredje: Forbud mod handel med derivater i henhold til aftaler mellem regeringer. Al spekulation i energi og fødevarer skal være strengt forbudt.

For det fjerde: Den øjeblikkelige gennemførelse af et system med faste valutakurser, som regeringer kan justere med jævne mellemrum inden for visse grænser.

For det femte: En grundlæggende reorganisering af landenes og virksomhedernes gæld og, når det er nødvendigt for deres fortsatte produktive eksistens, eftergivelse af gælden.

For det sjette: Oprettelse i hvert land af en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, således at kreditskabelsen kommer under de suveræne regeringers kontrol. Dermed kan der opnås produktiv, fuld beskæftigelse gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og innovation.

For det syvende: Forhandlinger mellem nationalbankerne om langsigtede aftaler om langfristede, lavtforrentede kreditter, der gør det muligt at investere i et internationalt program

for infrastruktur og projekter for Verdenslandbroen, som dem der er skitseret i rapporten “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge”, og som Kina er i gang med at gennemføre i Bælte- og Vej-Initiativet.

For det ottende: Udvidelsen af Verdenslandbroen, som skaber fælles økonomiske fordele for alle lande, hvilket igen bliver grundlaget for en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til sikkerhedsinteresser for alle nationer på denne jord. Det nye navn for Fred er Udvikling.

Vi, underskriverne af denne opfordring, er af den overbevisning, at systemet med “globalisering”, med dets brutale rovkapitalisme har fejlet – økonomisk, finansielt og moralsk. Vi må gøre mennesket til den vigtigste prioritet i økonomien, som ikke er en selvbetjeningsbutik for milliardærer og millionærer, men som skal tjene det fælles bedste. Den nye økonomiske orden skal garantere de uomstøttelige rettigheder, for alle mennesker på jorden.

Første Underskriver,

Helga Zepp-LaRouche [hzl]

Panel 4: Klassisk kultur og dialogen mellem civilisationer

Den 19. juni 2022 (EIRNS) – Ordstyrer Dennis Speed åbnede panelet med bevægende og tankevækkende eksempler på de virkemidler, hvormed kulturen kan levere løsninger på nutidens dybe globale krise. En opførelse af Kyrie fra Wolfgang Mozarts

Requiem, der blev opført den 19. januar 2014 i Boston af Schiller Instituttets kor, satte dagsordenen, hvorefter en video af en kort mundtlig præsentation og derefter den afdøde operatørens George Shirleys opførelse af den spirituelle Little Boy behandlede det, som Shirley kaldte den ærlighed og enkelhed, der er fælles for store klassiske sange som Schuberts og Negro Spirituals. "Det klassiske princip", sagde Shirley, "er universelt overalt", og klassisk kultur er en opdagelsesproces.

Herefter fulgte et kort videouddrag af Lyndon LaRouche, som svarede på et spørgsmål på den samme konference, hvor Shirley talte, og præsenterede Den amerikanske Frihedskrigs sande natur som manifesteret i 1876, hvor den amerikanske økonomiske udvikling og det historiske vendepunkt, hvor forsøget på at undergrave den, fik nye ben at gå på. Speed fremhævede aspekter af historien, som er chokerende for dagens publikum, nemlig at Storbritannien havde været fjenden og Rusland Amerikas første store allierede.

Jacques Cheminade forklarede sit valg af nysgerrighed og udholdenhed i titlen på sin præsentation: disse to egenskaber var blevet valgt af amerikanske børn i konkurrencer om navne til de to rumvogne fra NASA. Cheminade talte om et "skatkammer af optimisme" i USA, som dette afspejlede. For at bringe det døende, men stadig eksisterende finanssystem i konkurs kræver det en personlig forandring, der kræver både nysgerrighed og udholdenhed. Friedrich Schiller insisterede på, at man må se realiteten af truende farer i øjnene for at være fri på det tidspunkt, hvor man beslutter sig for at udforske det, der synes at være en situation, som det er umuligt at undslippe fra, og hvor løsninger til forbedring af menneskeheden synes umulige. Udfordringen består i at komme ud af det manipulerende net, som de altomfattende "sociale medier" og de såkaldte mainstream-nyhedsmedier repræsenterer, for at blive fri på denne måde. Humor er et vigtigt redskab til at åbne og frigøre sindet fra den tilsyneladende almagt, som de "fyrster

og magter", der dominerer livet, tilsyneladende har. Men tiden til at opnå det "umulige" er knap.

Professor Felipe Maruf Quintas fremlagde et syn på Brasilien som en modpol til kulturens dekadence i det "angelsaksiske nordatlantiske område". Med henvisning til Brasilien som verdens femtestørste nation i areal (større end det amerikanske fastland) og 12. største økonomi samt en af de fem BRIKS-nationer, bemærkede han, at landets befolkning på grund af dets historie udgør en virkelig global smeltedigel. Der har aldrig eksisteret etnisk apartheid i Brasilien, sagde han. Denne kultur søger at bygge bro.

Brasilien har sine egne energikilder, herunder nogle af de største vandkraftværker i verden, med de mest omfattende transmissionsledninger i verden, samtidig med at landet har en stor biodiversitet. Landet er potentielt økonomisk selvforsynende og kan blive førende på verdensplan. Han nævnte landets adskillige atomkraftværker som en sejr for suveræniteten over slaveriet, der fysisk er placeret der, hvor slaveriet engang dominerede, og hvor slaverne boede. Kinas bistand til opførelsen af en transkontinental jernbane vil åbne Brasiliens adgang til Asien, erklærede han, og Brasiliens udvikling er afgørende for BRIKS-landenes udvidelse af de afrikanske forbindelser og for "at bryde det Sydatlantiske Atlanterhav fra den angelsaksiske imperialisme" og den neokoloniale elite i Nordatlanten. BRIKS, sagde han, ligesom Brasilien, er i praksis en dialog mellem civilisationer, en union af forskellige folkeslags sameksistens.

Dr. Zaher Wahab indledte sin præsentation med at sige, at han er "smertefuld over mit adoptivlands, USA's, opførelse" og bekymret over situationen i sit fødeland, Afghanistan, som nu "stort set er ødelagt af USA". Vesten fortsætter sin arrogante magtpolitik med dominans og magtmisbrug midt i alle de påtrængende problemer i verden. Det gamle paradigme er imidlertid blevet miskrediteret og er ved at gå i opløsning. Vi har "desperat brug for en ny dialog mellem

civilisationerne” og et nyt sprog, et nyt paradigme. I modsætning til Samuel Huntingtons tese om “civilisationernes sammenstød” har vi brug for en orden af gensidig respekt og samarbejde, “en ny livsform”.

Den vestlige imperialisme må påtage sig ansvaret for sine forbrydelser, sagde han, og indgå i et samarbejde med hinanden på grundlag af lighed. Alle lande har brug for fred, udvikling, retfærdighed, demokrati og sikkerhed. USA skal holde op med at opføre sig som et imperium og tilslutte sig nationernes fællesskab. Det nye paradigme er allerede ved at opstå, bemærkede han.

Dr. George Koo indledte med at fastslå, at USA “åbent har proklameret sit ønske” om at forblive verdens overherre. I modsætning hertil har Kina erkendt sin position, men i stedet for at udfordre den har det tilbudt samarbejde om projekter til gensidig gavn for begge parter og global udvikling. Erklæringer fra Det Hvide Hus og en lang række andre relevante amerikanske regeringskontorer gentager, at USA ønsker at konkurrere med Kina, men nævner derefter Kina som den største trussel mod USA. I mellemtiden “er USA kun fokuseret på penge og personlige problemer”, sagde Koo. Hvad med de svære beslutninger, der skal træffes til gavn for landet?

Mange lande er klar over, at det at omgås USA er som at gå i seng med en tiger – man kan blive “undværlig” når som helst. Multipolaritet er ved at opstå med en anden hensigt.

Dr. Koo advarede om, at Washington opmuntrer Taipei til at gå mod de røde streger; mange taiwanesere tvivler i stigende grad på USA. Nogle siger, at Taiwan er ligesom den nuværende ukrainske stedfortræderkrig mod Rusland, som allerede forårsager store tilbageslag for Europa og USA, som er på vej mod en katastrofe.

Mike Robinson, medstifter og medredaktør af UKColumn, præsenterede, hvad han kaldte et mørkt kig på projekter og

forskning, der er i gang med henblik på at anvende elektroniske teknologier til at afhumanisere samfundet. Han viste overskrifter fra artikler som: "Is Nanotech Making Humans Unnecessary?" og en, der citerede den nylige Google-ingeniør, som hævdede at have skabt et "system med egne følelser", og han nævnte et spektrum af udviklinger på dette område, som omfatter bioniske implantater og eksperimenter med hjerne-computer-interaktion, som f.eks. hjerne-computer-systemet Neuralink, der falder ind under den nye undersøgelse af det, der kaldes "transhumanisme". Robinson indkapslede kernen i faren og viste en overskrift om "Elevating the Human Condition" – ikke gennem klassisk kultur, understregede han, men ved at betragte mennesket som blot en samling af manipulerbare sanseopfattelser.

Facebooks omdøbning til Meta, der henviser til dette "metavers", er en del af dette domæne, der erstatter begrebet om et virkeligt menneske med en forestilling om ligestilling mellem ens avatar i et videospil og det virkelige faktiske væsen.

Under spørgerunden blev mange af disse områder taget op, og de fleste talere understregede, at det gamle paradigme har mistet sin troværdighed og allerede er ved at blive erstattet af et paradigme, der handler om gensidig udvikling og problemløsning mellem ligeværdige nationer.

Det er kun "idépolitik", der

fungerer i en tid med civilisatorisk sammenbrud

Den 21. juni (EIRNS)- " I krisetider er det hverken magt eller penge, der tæller. Det er spørgsmålet, om man har en passende idé, som der er brug for i dette øjeblik. Så kan man faktisk forme historien."

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche kombinerede denne kortfattede udtalelse om strategi, med en advarsel til ledere og borgere over hele verden om, at vi må forberede os mentalt, fordi vi er på vej ind i "den perfekte storm" med en akut krigsfare og et uafvendeligt sammenbrud af det transatlantiske system, som det er organiseret i sin nuværende form. Under disse omstændigheder vil kun en kraft, som er organiseret på vegne af en hensigtsmæssig idé, kunne ændre historiens gang.

Emnet for sidste weekends to-dages konference på Schiller Instituttet, "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem", hvor Zepp-LaRouche afgav disse udtalelser, var netop en omfattende drøftelse af disse " hensigtsmæssige ideer", som vil virke, med udgangspunkt i den amerikanske statsmand Lyndon LaRouches 50 års konstante studier og forslag til, hvordan menneskeheden sikkert og hurtigt, kan bevæge sig ud af dagens helvede og tilbage til uendelige fremskridtsmuligheder.

Konferencen var rettidig. På tærsklen til næste uges NATO-topmøde i Madrid har Den Europæiske Union, Storbritannien og USA optrappet deres stræben efter krig og udløst en ny provokation i Europa, med potentiale til at føre til et atomopgør mellem Rusland og NATO. Denne gang er NATO-medlemsstaten Litauen blevet valgt som brik, og beordret til at indføre en midlertidig, delvis blokade af landtransport til den tidligere russiske ekslave Kaliningrad. Det anvendte

påskud er håndhævelse af EU-sanktioner mod Rusland. Russiske embedsmænd har erklæret, at blokaden er en overtrædelse af folkeretten, som er "mere end alvorlig", og de har forsikret, at der vil komme et russisk modtræk. Udenrigsministeriet har i dag udsendt en erklæring om, at USA vil påberåbe sig NATO's artikel V (et angreb mod et medlem er et angreb mod alle), hvis Rusland griber ind.

Alle forudsætninger for en omvendt Cubakrise er nu til stede. Og denne uundgåelige kendsgerning gør voksende kredse i Vesten stadig mere nervøse for udfaldet. F.eks. har USA's tidligere ambassadør ved NATO Robert Hunter, en mand med en lang tradition i det etablerede system, netop offentliggjort en opfordring til at udsætte selve det kommende NATO-topmøde. Hunter hævder, at hvis topmødet mislykkes – hvilket kan ske på grund af de bitre uenigheder blandt medlemmerne om, hvordan man skal håndtere konflikten mellem Rusland og Ukraine – vil det skade USA's troværdighed på verdensplan i højere grad end en udsættelse.

Der er også en voksende, indbyrdes folkelig uro i de globale NATO-lande, både over krigspolitikken, og over det økonomiske sammenbrud, som de er udsat for. London er blevet lukket ned af en jernbanestrejke, der truer med at blive til en generalstrejke mod de dræbende stramninger, man presser ned i halsen på befolkningen. I Bruxelles – hvor NATO og EU's hovedkvarter er placeret – har de store fagforeninger mobiliseret 80.000 medlemmer til at afspærre byen i flere timer, og de bar skilte og råbte ikke kun, at lønningerne skal stige, men også "Stop NATO" og indstil militærudgifterne for at kunne betale lønninger, der kan leves af.

I Frankrig gav den forgangne weekends parlamentsvalg et muligt nederlag til Macron-regeringen, fordi den gik ind for NATO og militariseringen af økonomien. Ligeledes er den italienske regering igen på vej mod en krise, fordi medlemmer af Draghis koalitionsregering er imod at sende en endeløs forsyning af våben til Ukraine.

Selv mens Vesten sprænger sig selv i luften, mødes seriøse regeringsledere rundt om i verden for at drøfte, hvordan de kan sikre økonomisk fremgang for deres befolkninger ved at samarbejde om projekter, der strækker sig over flere årtier – deres regionale dele af det fantastiske “World Land-Bridge”-projekt, som Schiller Instituttet har arbejdet på i tre årtier. Det var denne type af idéer, der blev drøftet på Det Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), og som vil dominere de udvidede BRIKS-møder i slutningen af denne uge i Kina.

Nøglerådgivere i hovedstæderne i de lande, der deltager i disse drøftelser, studerer nu de fire paneler på Schiller Instituttets konference i den forgangne weekend. De vil kigge efter en af de ting, som de er mest bekymrede over: Hvilke politiske kræfter er i bevægelse omkring de “brugbare idéer”, som Schiller Instituttet drøftede i USA og Europa?

Slut dig til disse verdensledere og vær med til at studere denne konference. I lighed med dem, vil man finde en kraft, der måske er lille i antal, men som er fast besluttet på at redde menneskeheden fra afgrunden.

Som en deltager udtalte: Vi er David; det er vores regeringer og virksomheder, der er Goliat.